

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Με το νομοσχέδιο αυτό η Κυβέρνηση προχωρεί με τόλμη και αποφασιστικότητα σε σημαντικές θεσμικές παρεμβάσεις με τις οποίες επιδιώκεται, αφ' ενός η ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας και συνακόλουθα η προώθηση της απασχόλησης και αφ' ετέρου η ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής μέσα από ευνοϊκές ασφαλιστικές ρυθμίσεις για μεγάλη κατηγορία ασφαλισμένων.

Έτσι στον τομέα των εργασιακών θεμάτων επαναφέρεται ο θεσμός της υπερεργασίας και ορθολογικοποιείται η αμοιβή της όπως και η αμοιβή υπερωριών. Επίσης, ο θεσμός της διευθέτησης του χρόνου εργασίας αντιμετωπίζεται κατά τρόπο ώστε να αρθούν οι αγκυλώσεις και δυσκαμψίες των προηγούμενων ρυθμίσεων, οι οποίες οδήγησαν στην ουσιαστική αχρήστευση του σημαντικού αυτού θεσμού.

Εξάλλου στον τομέα των ασφαλιστικών θεμάτων λαμβάνονται ευνοϊκά μέτρα που αφορούν στις συντάξεις λόγω θανάτου, στην εξαγορά χρόνου ασφάλισης για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος και στο διακανονισμό οφειλόμενων ασφαλιστικών εισφορών. Με τα μέτρα αυτά επιλύονται χρόνια αιτήματα των ασφαλισμένων και αίρονται αδικίες, που αφορούν σε σημαντικές ομάδες του πληθυσμού, με αποτέλεσμα να προωθείται η υπόθεση της ενίσχυσης της κοινωνικής συνοχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΩΘΗΣΗ ΤΗΣ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Χρονικά όρια εργασίας

Με τις διατάξεις του άρθρου 1 του προτεινόμενου νόμου υιοθετείται εκ νέου ο δοκιμασμένος στην πράξη για δεκαετίες και πετυχημένος θεσμός της υπερεργασίας. Ο θεσμός αυτός είχε εισαχθεί με την Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας του 1975 και καταργήθηκε με το άρθρο 4 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α΄). Υπερεργασία αποτελεί η απασχόληση κατά τις ώρες 41η έως και 45η την εβδομάδα στο πενθήμερο ή κατά τις ώρες 41η έως και 48η στο εξαήμερο. Η προσαύξηση του καταβαλλόμενου ωρομισθίου λόγω υπερεργασιακής απασχόλησης ορίζεται σε 25%.

Η υπέρβαση των 45 ωρών την εβδομάδα στο πενθήμερο ή των 48 ωρών την εβδομάδα στο εξαήμερο συνιστά υπερωριακή απασχόληση, νόμιμη, εφόσον τηρηθούν οι ισχύουσες προϋποθέσεις νομιμότητας ή κατ' εξαίρεση. Η προσαύξηση του καταβαλλόμενου ωρομισθίου λόγω νομίμου υπερωριακής απασχόλησης παραμένει ως έχει (50% μέχρι τη συμπλήρωση 120 ωρών ετησίως και 75% για τις πέραν των 120 ωρες). Η αποζημίωση της κατ' εξαίρεση υπερωρίας συνίσταται στο καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 100%.

Οι αλλαγές που συντελέστηκαν με το άρθρο 4 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α΄) είχαν ως κύριο σκοπό την

αποθάρρυνση των επιχειρήσεων να καλύπτουν τις ανάγκες τους για επιπλέον εργασία με την επαύξηση των ωρών απασχόλησης του υπάρχοντος προσωπικού. Είναι πρόδηλο ότι με τη ρύθμιση αυτή υπήρχε η βεβαιότητα ότι η συγκεκριμένη αποθάρρυνση θα οδηγούσε τους εργοδότες στη διενέργεια νέων προσλήψεων προκειμένου να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις για ακόμα περισσότερη απασχόληση. Ατυχώς, όμως, τίποτα από τα δύο δεν συνέβη. Πράγματι, τα ποσοστά ανεργίας συνέχισαν να αυξάνονται ενώ παράλληλα οδηγήθηκαν πολλές επιχειρήσεις, κυρίως της Βόρειας Ελλάδας, σε μετεγκατάσταση εκτός των ελληνικών συνόρων, με αποτέλεσμα να χαθούν πολλές θέσεις εργασίας. Περαιτέρω, αντί να επιτευχθεί η δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, αναπτύχθηκε ένα ιδιαίτερα επισφαλές κλίμα και για τις ήδη υπάρχουσες. Από την άλλη μεριά, αυξήθηκε ο όγκος των δικαστικών υποθέσεων που σχετιζόνταν με διαφορές από αμοιβή υπερωριακής απασχόλησης, γεγονός το οποίο οδηγεί στο συμπέρασμα ότι μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων όχι μόνο δεν αποθαρρύνθηκε να απασχολεί πέραν του συμβατικού εβδομαδιαίου ωραρίου το προσωπικό του αλλά, αδυνατώντας να ανταποκριθεί στα υψηλά ποσοστά προσαυξήσεων (50% για τις τρεις ώρες ιδιόρρυθμης υπερωρίας και 150% για την παράνομη υπερωρία), οδηγήθηκε σε παραβιάσεις του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α΄) δίδοντας αμοιβές που υπολείπονταν των νομίμων.

Οι ανορθολογικές ρυθμίσεις του ν. 2874/2000, ανεξάρτητα από τις προθέσεις του νομοθέτη, παρήγαγαν αρνητικά αποτελέσματα στην οικονομία, ζημιώνοντας και τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και τους εργαζόμενους σε αυτές. Γιατί, η μεν μικρομεσαία επιχείρηση αδυνατεί, τις περισσότερες φορές, να ανταπεξέλθει στις υπερωρίες που χρειάζεται για την ανάπτυξή της, ο δε εργαζόμενος δεν επωφελείται από τις υπερωρίες αυτές για να αυξήσει το εισόδημά του.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις η Κυβέρνηση στοχεύει μεταξύ των άλλων στον εξορθολογισμό όλου του πλαισίου των υπερωριών και στη διευκόλυνση των μικρομεσαίων, κυρίως, επιχειρήσεων, καθώς και των εργαζομένων, να χρησιμοποιούν το θεσμό αυτό, για αμοιβαίο όφελος.

Η εκ νέου υιοθέτηση και η προσαρμογή στα σημερινά δεδομένα και ζητούμενα ρυθμίσεων καθολικής αποδοχής, που λειτούργησαν με εξαιρετικά αποδοτικό τρόπο για ένα τέταρτο του αιώνα και άντεξαν σε αλλεπάλληλες πολιτικές αλλαγές, θα αυξήσει την ανταγωνιστικότητα ιδιαίτερα της μικρομεσαίας επιχείρησης, θα τη βοηθήσει να επιβιώσει και θα της επιτρέψει να διατηρήσει τις θέσεις εργασίας, συμβάλλοντας στο άμεσο μέλλον και στη βελτίωση του επενδυτικού κλίματος, για τη δημιουργία και νέων θέσεων εργασίας και την προώθηση της απασχόλησης.

Παράλληλα, το νέο πλαίσιο θα έχει σημαντική συμβολή στη γενικότερη προσπάθεια της Κυβέρνησης για το δραστικό περιορισμό και εν τέλει για την εξαφάνιση της αδήλωτης εργασίας.

Αξίζει να σημειωθεί ότι για πρώτη φορά στη νομοθεσία μας εισάγεται, με τις προτεινόμενες διατάξεις, η ορολογία της «κατ' εξαίρεση υπερωρίας», σε αντικατάσταση του όρου «μη νόμιμη υπερωρία», με ό,τι η αλλαγή αυτή υποδηλώνει.

Άρθρο 2

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας

Με τις διατάξεις του άρθρου 2 του προτεινόμενου νόμου επιχειρείται η εισαγωγή δύο συστημάτων διευθέτησης του χρόνου εργασίας, ένα σε τετράμηνη βάση (περίοδο αναφοράς) κι ένα σε ετήσια. Ειδικότερα δίδεται, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, η δυνατότητα αύξησας του συμβατικού και του νομίμου χρόνου απασχόλησης σε ορισμένες χρονικές περιόδους, όταν συντρέχουν ειδικοί λόγοι, με υποχρέωση αντίστοιχης μείωσης του συμβατικού χρόνου απασχόλησης σε κάποιες άλλες περιόδους, τηρουμένου πάντοτε του εκάστοτε ισχύοντος συμβατικού ωραρίου ως μέσου όρου των περιόδων μειωμένης και αυξημένης απασχόλησης. Και τα δύο συστήματα διευθέτησης (τετράμηνο και ετήσιο) προϋποθέτουν συμφωνία μεταξύ επιχείρησης και επιχειρησιακού σωματείου ή συμβουλίου εργαζομένων. Στην περίπτωση όμως της τετράμηνης διευθέτησης, όταν δεν επιτυγχάνεται συμφωνία ή δεν υπάρχει επιχειρησιακό σωματείο ή συμβούλιο εργαζομένων, τότε αποφασίζει για τη διευθέτηση μία πενταμελής επιτροπή, όπου συμμετέχουν ένας Επιθεωρητής Εργασίας, δύο εκπρόσωποι των εργοδοτών και δύο εκπρόσωποι των εργαζομένων. Η επιτροπή αυτή, που ονομάζεται Επιτροπή Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας, είναι αρμόδια για την εξέταση του αιτήματος περί διευθέτησης και αποφασίζει τελικά για την εφαρμογή ή όχι της προτεινόμενης διευθέτησης.

Πρέπει να επισημανθεί ιδιαίτερος ότι ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνησή του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη (659 Α.Κ.). Η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του.

Ο θεσμός της διευθέτησης του χρόνου εργασίας εισήχθη στην ελληνική νομοθεσία αρχικά με τη διάταξη του άρθρου 41 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'). Η ανωτέρω διάταξη αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') και στη συνέχεια με το άρθρο 5 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α').

Η διατήρηση των ρυθμίσεων αυτών, σε βάθος χρόνου, επιβεβαιώνει την αναγκαιότητα της εφαρμογής του θεσμού αυτού στην οικονομία.

Ιδιαίτερα στην Ελλάδα, ο εποχικός χαρακτήρας πολλών επιχειρήσεων και οι ρυθμοί, που συνεπάγεται στη λειτουργία τους, επιβάλλουν την ορθολογικότερη οργάνωση του χρόνου απασχόλησης και την προσαρμογή του στις μεταβαλλόμενες ανάγκες της παραγωγικής διαδικασίας.

Μόνον έτσι μπορεί να διατηρηθεί και να ενδυναμωθεί η ανταγωνιστικότητα αυτού του είδους των επιχειρήσεων, τόσο στη μεταποίηση όσο και στον τομέα των υπηρεσιών και να επιτευχθεί στην πράξη η διατήρηση των υφιστάμενων θέσεων εργασίας καθ' όλο το χρόνο.

Οι εισαγόμενες ρυθμίσεις απαλλάσσουν το νομικό πλαίσιο από αγκυλώσεις και δυσλειτουργίες, που δεν επέτρεψαν να εφαρμοσθεί ο θεσμός στην πράξη, στην κλίμακα και στο εύρος που απαιτούν οι πραγματικές ανάγκες των μικρομεσαίων επιχειρήσεων. Είναι συμβατές με το πνεύμα και το γράμμα των σχετικών κοινοτικών οδηγιών και παράλληλα με την ενίσχυση της ανταγωνιστικότητας της οικονομίας και την προώθηση της απασχόλησης, συμβάλλουν στη δημιουργία ενός σταθερού και ασφαλούς εργασιακού περιβάλλοντος για τους εργαζομένους.

Άρθρο 3

Υποβολή συμπληρωματικών πινάκων προσωπικού - Κυρώσεις

Βασική επιδίωξη της Κυβέρνησης είναι να ανταποκριθεί στο αίτημα της κοινής γνώμης για πιο ουσιαστικούς και πιο αποτελεσματικούς ελέγχους στην αγορά εργασίας.

Οι εισαγόμενες ρυθμίσεις ευνοούν σε μεγάλο βαθμό την προσπάθεια αυτή για τους εξής λόγους:

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 3 του νομοσχεδίου κρίνεται αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 16 παρ. 1 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α'). Γιατί η δυνατότητα των εργοδοτών να κοινοποιούν στην Επιθεώρηση Εργασίας την τροποποίηση του προγράμματος εργασίας εντός δεκαπέντε (15) ημερών από την πραγματοποίησή της, στην πράξη έχει δυσχεράνει σε μεγάλο βαθμό τους ουσιαστικούς ελέγχους των Επιθεωρητών Εργασίας. Η υποχρέωση της άμεσης ενημέρωσης, που ίσχυε και πριν το ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α'), θα εξαλείψει τα ανωτέρω αρνητικά φαινόμενα.

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 3 του νομοσχεδίου τροποποιείται το άρθρο 17 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α'). Με την τροποποίηση αυτή καθίσταται αυστηρότερη η ποινική μεταχείριση των εργοδοτών που παραβαίνουν διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, που αφορούν στους όρους και τις συνθήκες εργασίας και συγκεκριμένα τα χρονικά όρια εργασίας ή την αμοιβή ή την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων με σκοπό την αποτροπή τέλεσης των πράξεων αυτών.

3. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 3 του νομοσχεδίου τροποποιείται το άρθρο 4 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α') επειδή κρίνεται αναγκαία η αύξηση των προστίμων που επιβάλλουν οι Επιθεωρητές του Σώματος Επιθεώρησης Εργασίας στους εργοδότες που παραβαίνουν τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, προκειμένου να αποτραπεί η παρατηρούμενη παραβατικότητα στους χώρους εργασίας.

Άρθρο 4

Λοιπές διατάξεις

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 4 του προτεινόμενου νόμου δίνεται η δυνατότητα, κατ'αναλογία με τα ισχύοντα για την ιδιωτική τηλεόραση, και στις επιχειρήσεις-αδειούχους παροχής συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών και διαχειριστές προγραμμάτων των άρθρων 1 παρ. 1 και 3 παρ. 1 του ν. 2644/1998 (ΦΕΚ 233 Α'), να συνιστούν σωματείο και να συνάπτουν συλλογικές συμβάσεις εργασίας με το απασχολούμενο σε αυτούς κάθε είδους προσωπικό, όπως ακριβώς συμβαίνει και με τις αντίστοιχες επιχειρήσεις εθνικής εμβέλειας που εμπίπτουν στις διατάξεις της παρ. 23, άρθρου 1 του ν. 2328/1995 (ΦΕΚ 159 Α'), όπως αυτός τροποποιήθηκε με τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 22 του ν. 3166/2003 (ΦΕΚ 178 Α'). Για την περίπτωση κατά την οποία δεν καταστεί δυνατή η υπογραφή συλλογικής σύμβασης εργασίας μεταξύ των αδειούχων παροχής συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών και των διαχειριστών προγραμμάτων και του απασχολούμενου σε αυτούς κάθε είδους προσωπικού προβλέπεται να ισχύουν οι διαδικασίες της παρ. 1 του άρθρου 22 του ν. 3166/2003 (ΦΕΚ 178 Α').

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 4 του προτεινόμενου νόμου ορίζεται η μετονομασία του νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία «Εθνικό Κέντρο

Πιστοποίησης Δομών Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης και Συνοδευτικών Υποστηρικτικών Υπηρεσιών» σε «Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης» (Ε.ΚΕ.ΠΙΣ.).

3. Με την παράγραφο 3 του άρθρου 4 του προτεινόμενου νόμου τροποποιείται η παρ. 2 του άρθρου 3 του π.δ. 67/1997 (ΦΕΚ 61 Α'). Με τη ρύθμιση αυτή ορίζεται ότι η θέση του Προέδρου του Δ.Σ. του Ε.ΚΕ.ΠΙΣ. είναι πλήρους απασχόλησης και τετραετούς (από τριετούς) θητείας και οι αποδοχές του καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας. Επιπλέον, ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η θέση του Προέδρου μπορεί να μετατραπεί σε θέση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΙΣΧΥΣΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ

Άρθρο 5 Σύνταξη λόγω θανάτου

Με τις διατάξεις του άρθρου 5 του προτεινόμενου νόμου αντικαθίσταται η διάταξη του άρθρου 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α').

Η διάταξη του άρθρου 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') υπαγορεύτηκε από την εφαρμογή της αρχής της ισότητας την οποία τα διοικητικά δικαστήρια επέβαλαν (απόφαση υπ' αριθμ. 2435/1997 του ΣτΕ), καθώς και το κοινοτικό δίκαιο και τη νομολογία του ΔΕΚ για την εφαρμογή της αρχής της ίσης μεταχείρισης μεταξύ ανδρών και γυναικών.

Με τις ρυθμίσεις του άρθρου αυτού, οι άνδρες και οι γυναίκες δικαιούνται σύνταξης λόγω θανάτου με τις ίδιες προϋποθέσεις. Συγκεκριμένα, εάν κατά το χρόνο του θανάτου της/του συζύγου τους ο/η χήρος/α είναι κάτω των 40 ετών, δικαιούται σύνταξη για ένα μεταβατικό χρονικό διάστημα τριών (3) ετών, μετά την παρέλευση του οποίου η σύνταξη διακόπτεται έως το 65ο έτος της ηλικίας, οπότε και επαναχορηγείται.

Ο νομοθέτης του άρθρου 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α') προσπαθώντας να εξισορροπήσει τις οικονομικές επιπτώσεις από την εφαρμογή της αρχής της ισότητας από τη μία πλευρά και από την άλλη να εφαρμόσει την αρχή της ίσης μεταχείρισης, έθεσε ως όριο ηλικίας συνταξιοδότησης τόσο για τους άνδρες όσο και για τις γυναίκες το 40ο έτος, εισάγοντας κοινές ρυθμίσεις για άνδρες και γυναίκες. Έτσι, χήρες ή χήροι κάτω της ηλικίας αυτής στερούνται βασικής συνταξιοδοτικής προστασίας. Το μέτρο αυτό έθιγε κατ' εξοχήν νέες γυναίκες, χήρες με μικρά παιδιά γιατί κυρίως οι γυναίκες, ακόμη και σήμερα δεν εργάζονται ενώ πλήττονται σε πολύ μεγαλύτερο βαθμό από την ανεργία από ότι οι άντρες.

Επιπλέον με τις διατάξεις του εν λόγω νόμου λήφθηκε μέριμνα, ούτως ώστε να μην μειώνεται το οικογενειακό εισόδημα, σε περίπτωση ύπαρξης προστατευόμενων παιδιών. Συγκεκριμένα ορίστηκε ότι, όταν η σύνταξη του επιζώντα διακόπτεται μετά την πρώτη τριετία (γιατί δεν έχει συμπληρώσει το 40ο έτος της ηλικίας του κατά την ημερομηνία του θανάτου) ή καταβάλλεται μειωμένη, γιατί εργάζεται ή συνταξιοδοτείται, το αντίστοιχο ποσό επιμερίζεται στα προστατευόμενα παιδιά κατά ίσα μέρη.

Ο κατά τα παραπάνω επιμερισμός όμως της σύνταξης δεν γίνεται στις περιπτώσεις παιδιών επιζώντων που εμπίπτουν στις διατάξεις της παρ.14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α'), δηλαδή στις περιπτώσεις εκείνες όπου η χήρα ή ο χήρος συνεχίζει να απασχολείται σε θέση του δημόσιου τομέα.

Το γεγονός του μη επιμερισμού στα παιδιά του ποσού της σύνταξης του επιζώντα που αναστέλλεται ή που περικόπτεται, επιφέρει σημαντική μείωση του εισοδήματος της συγκεκριμένης κατηγορίας προστατευόμενων παιδιών και συνιστά και άνιση μεταχείριση σε βάρος τους.

Σημειώνεται ότι σε περίπτωση αναστολής της χορηγούμενης από το δημόσιο σύνταξης, σύμφωνα με τη ρητή πρόβλεψη της παρ.7 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α'), γίνεται επιμερισμός του ποσού της ανασταλείσας σύνταξης στα παιδιά ή στους λοιπούς συνδικαιούχους, ως να μην υφίστατο ο επιζών η σύνταξη του οποίου έχει ανασταλεί.

Στην πορεία του χρόνου αποδείχθηκε ότι με τη διάταξη αυτή του άρθρου 62 και του περιορισμού που έθετε, αποκλείονται από τη συνταξιοδότηση μέλη της οικογένειας εργαζομένων που έχαναν τη ζωή τους αποτελεσμα εργατικών ή εξωεργατικών ατυχημάτων ή σοβαρών ασθενειών, κατηγορίες δηλαδή ατόμων αναξιοπαθούντων που χρήζουν ειδικής μέριμνας και προστασίας από την Πολιτεία.

Με τη ρύθμιση αυτή προτείνεται η κατάργηση του ορίου ηλικίας των 40 ετών και του επιμερισμού της σύνταξης των παιδιών και στους συνταξιούχους του ευρύτερου δημόσιου τομέα. Με τον τρόπο αυτό επιχειρείται η αποκατάσταση της αδικίας αυτής για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης και ίσης μεταχείρισης και ενισχύεται η κοινωνική συνοχή.

Ειδικότερα με τις ρυθμίσεις του άρθρου 5 του προτεινόμενου νόμου επιδιώκεται αφ' ενός η χορήγηση σύνταξης λόγω θανάτου στον επιζώντα σύζυγο ανεξάρτητα από όριο ηλικίας κατά το χρόνο του θανάτου της/του συζύγου εφόσον πληροί και τις λοιπές προϋποθέσεις και αφ' ετέρου ο επιμερισμός στα προστατευόμενα παιδιά του ποσού της σύνταξης του επιζώντα που αναστέλλεται ή περικόπτεται.

Άρθρο 6 Εξαγορά χρόνου ασφάλισης για θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος

Με τη διάταξη του άρθρου 6 του προτεινόμενου νόμου επιχειρείται η υποβοήθηση των ασφαλισμένων όλων των φορέων μισθωτών κύριας και επικουρικής ασφάλισης [δηλ. Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., Ειδικά Ταμεία Μισθωτών (Ο.Α.Π.-Δ.Ε.Η., Τ.Α.Π.Ο.Τ.Ε., Τραπεζών), Ταμεία Τύπου κ.λπ.], που βρίσκονται στο τέλος του εργασιακού τους βίου, προκειμένου να συμπληρώσουν τις ελάχιστες προϋποθέσεις θεμελίωσης δικαιώματος συνταξιοδότησης λόγω γήρατος.

Ειδικότερα, δίνεται η δυνατότητα σε ασφαλισμένους που έχουν συμπληρώσει το 65ο έτος της ηλικίας τους και στους οποίους λείπουν μέχρι και 150 ημέρες (ή 6 μήνες) ασφάλισης για συμπλήρωση των κατ' ελάχιστον απαιτούμενων ημερών για συνταξιοδότηση (4.500 ή 15 ετών), να αναγνωρίσουν με εξαγορά το χρόνο που τους υπολείπεται, προκειμένου να θεμελιώσουν δικαίωμα συνταξιοδότησης λόγω γήρατος.

Επίσης, προκειμένου να μην αποστερηθούν του δικαιώματος συνταξιοδότησης λόγω θανάτου και τα δικαιούχα πρόσωπα, χήρες, χήροι, παιδιά ή και άλλα προστατευόμενα μέλη, όταν οι ασφαλισμένοι δεν πρόλαβαν να ασκήσουν το ανωτέρω παρεχόμενο δικαίωμα ή δεν έχουν αποπληρώσει το ποσό της εξαγοράς, δίνεται ρητά με τις νέες διατάξεις, η δυνατότητα αναγνώρισης του ανωτέρω χρόνου ασφάλισης, ώστε να καταστεί με αυτόν τον τρόπο δυνατή η συνταξιοδότησή τους λόγω θανάτου.

Ιδιαίτερα πρέπει να επισημανθεί ότι το δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης για τη συμπλήρωση των ελάχιστων χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας παρέχεται και στους ασφαλισμένους που είναι ανάπηροι με ποσοστό 67% και άνω. Στην περίπτωση αυτή ο αναγνωριζόμενος χρόνος ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο στις πενήντα (50) ημέρες εργασίας ή τους δύο (2) μήνες ασφάλισης και συνυπολογίζεται και για τη συμπλήρωση των ειδικών προϋποθέσεων του πρόσφατου ασφαλιστικού δεσμού, όπου απαιτείται (π.χ. προκειμένου για ασφαλισμένους στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. όπου οι ελάχιστες προϋποθέσεις είναι 1.500 ημερομίσθια εκ των οποίων 600 την τελευταία πριν από την επέλευση της αναπηρίας 5ετία, ένας ασφαλισμένος που πληροί τη γενική αυτή προϋπόθεση, αλλά έχει 550 ημέρες ασφάλισης την 5ετία αντί των 600 μπορεί να αναγνωρίσει 50 και να συνταξιοδοτηθεί).

Δικαίωμα αναγνώρισης του ιδίου ως άνω χρόνου ασφάλισης (δηλαδή έως πενήντα (50) ημέρες εργασίας ή δύο (2) μήνες ασφάλισης) παρέχεται και στην περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου, προκειμένου οι δικαιούχοι του να θεμελιώσουν δικαίωμα σε σύνταξη λόγω θανάτου.

Η δυνατότητα αναγνώρισης του κατά περίπτωση οριζόμενου χρόνου παρέχεται για μεταβατικό διάστημα τριών (3) ετών. Καθοριστική προϋπόθεση που τίθεται για την ανωτέρω αναγνώριση είναι να μην παίρνουν ή να μην δικαιούνται σύνταξη από οποιοδήποτε οργανισμό κύριας ασφάλισης ή το Δημόσιο τόσο οι ίδιοι οι άμεσα ασφαλισμένοι όσο και οι δικαιούχοι τους.

Η εξαγορά του χρόνου που αναγνωρίζεται γίνεται προκειμένου περί μισθωτών με βάση το άθροισμα της εισφοράς εργοδότη και ασφαλισμένου κλάδου σύνταξης του οικείου φορέα που δεν μπορεί να είναι κατώτερο του ισχύοντος στο Ι.Κ.Α.- Ε.Τ.Α.Μ. και στο Ε.Τ.Ε.Α.Μ., το δε ποσό της εισφοράς για κάθε αναγνωριζόμενη ημέρα υπολογίζεται στο ημερομίσθιο του ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης αναγνώρισης. Το ποσό της οφειλής καταβάλλεται εφάπαξ δεδομένου ότι ο αναγνωριζόμενος χρόνος σε όλες τις περιπτώσεις είναι ελάχιστος (ακόμα και στην περίπτωση συνταξιοδότησης λόγω γήρατος δεν μπορεί να υπερβεί τις εκατόν πενήντα (150) ημέρες ή τους έξι (6) μήνες).

Άρθρο 7

Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών
στα Ταμεία Τύπου και Τ.Α.Ε.Υ.

Με τη διάταξη του άρθρου 7 του προτεινόμενου νόμου επαναχρησιμεύεται για τρεις μήνες η δυνατότητα ρύθμισης των οφειλόμενων εισφορών προς τα Ταμεία Τύπου, τον

Ε.Δ.Ο.Ε.Α.Π. και το Ταμείο Ασφάλισης Ξενοδοχοϋπαλλήλων.

Με τις διατάξεις της παρ.1 του άρθρου 8 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α΄) παρασχέθηκε η δυνατότητα εξόφλησης, κατά παρέκκλιση των πάγιων διατάξεων του άρθρου 61 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α΄), των καθυστερούμενων προς τα παραπάνω Ταμεία ασφαλιστικών εισφορών και των ποσών του αγγελοσήμου.

Η προθεσμία για την υποβολή της αίτησης υπαγωγής στη ρύθμιση αυτή έληξε στις 31.5.2004 επειδή πολλοί οφειλέτες δεν μπόρεσαν να υποβάλλουν εμπρόθεσμα τη σχετική αίτηση λόγω της ύπαρξης οφειλών σε περισσότερους του ενός φορείς, του ύψους των οφειλόμενων ποσών και του περιορισμένου χρόνου ενημέρωσης. Γι' αυτόν το λόγο, κρίνεται αναγκαία η επαναχορήγηση στους οφειλέτες των παραπάνω Ταμείων, για τρεις (3) μήνες, της δυνατότητας ρύθμισης των μέχρι τη δημοσίευση του νόμου αυτού οφειλόμενων ποσών με τους ίδιους όρους και προϋποθέσεις που έθετε η αντίστοιχη ρύθμιση του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α΄), εκτός του ποσού της προκαταβολής που απαιτείται σε περίπτωση εξόφλησης του οφειλόμενου ποσού σε δόσεις, το οποίο καθορίζεται σε 5% της συνολικής οφειλής, από 10% που προέβλεπε η προηγούμενη διάταξη.

Άρθρο 8

Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών σε πλημυροπαθείς

Με τη διάταξη του άρθρου 8 του προτεινόμενου νόμου επαναχορηγείται η δυνατότητα ρύθμισης οφειλών επιχειρήσεων που επλήγησαν από τις πλημμύρες Ιουλίου και Αυγούστου 2002 και Ιανουαρίου 2003.

Η ρύθμιση πραγματοποιείται με ευνοϊκούς όρους, πέραν αυτών που παγίως ορίζονται από τη διάταξη του άρθρου 4 του ν. 2556/1997 (ΦΕΚ 270 Α΄).

Η κοινωνική ασφάλιση, σε περίπτωση φυσικών καταστροφών, συμμετέχει στις διαδικασίες ανακούφισης των πληγέντων, με την παροχή στις επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλισμένους της δυνατότητας εξόφλησης των τρεχουσών και καθυστερούμενων εισφορών τους προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς.

Στην προκειμένη περίπτωση οι επαναλαμβανόμενες πλημμύρες του καλοκαιριού του 2002 - ιδιαίτερα στις όμορες περιοχές του ποταμού Κηφισού - και του Ιανουαρίου 2003 είχαν ως αποτέλεσμα μια σειρά επιχειρήσεις που απασχολούσαν σημαντικό αριθμό εργαζομένων να αντιμετωπίσουν πρόβλημα επιβίωσης.

Με σκοπό την ανακούφιση των ανωτέρω επιχειρήσεων και λόγω της μεγάλης έκτασης της ζημίας που υπέστησαν, θεσπίστηκε η διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 8 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α΄) με την οποία δόθηκε στις ανωτέρω επιχειρήσεις, εργοδότες και ασφαλισμένους η δυνατότητα εξόφλησης με ευνοϊκές προϋποθέσεις των οφειλών προς όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας.

Επειδή πολλές από αυτές λόγω των υψηλών ποσών των δόσεων δεν μπόρεσαν να ανταποκριθούν στην προηγούμενη ρύθμιση αλλά και για λόγους στήριξης των επιχειρήσεων αυτών και των θέσεων εργασίας που αυτές διασφαλίζουν, προτείνεται η θέσπιση της διάταξης αυτής.

Άρθρο 9
Αναγνώριση χρόνου στη
Ναυπηγοεπισκευαστική Περάματος

Με τη διάταξη του άρθρου 9 του προτεινόμενου νόμου παρέχεται η δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου απασχόλησης στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος. Ειδικότερα, με τις διατάξεις του άρθρου 62 του ν. 2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α'), δόθηκε η δυνατότητα αναγνώρισης με εξαγορά χρόνου ασφάλισης, ο οποίος παρασχέθηκε προ της υπαγωγής κατηγορίας εργασιών ή ειδικοτήτων στον Κανονισμό Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών του Ι.Κ.Α., για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης με τις ως άνω διατάξεις του οικείου φορέα. Επειδή, για τους εργαζομένους στις επιχειρήσεις της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης Περάματος, δεν είναι δυνατή η απόδειξη της ειδικότητας με την οποία απασχολήθηκαν πριν από την υπαγωγή της εργασίας ή ειδικότητας τους στον ως άνω Κανονισμό είτε γιατί αρκετές από τις επιχειρήσεις δεν λειτουργούν πλέον είτε γιατί -στις τηρούμενες από τους εργοδότες- καταστάσεις δεν αναγράφεται η εργασία ή ειδικότητα τους, με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα αναγνώρισης χρόνου απασχόλησης στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος, ως χρόνου που διανύθηκε σε Βαρέα και Ανθυγιεινά Επαγγέλματα, μόνο όμως για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων που απαιτούνται για συνταξιοδότηση λόγω γήρατος, με τις διατάξεις του Κανονισμού Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελματιών.

Άρθρο 10
Συμψηφισμός καθυστερούμενων εισφορών

Με τη διάταξη του άρθρου 10 του προτεινόμενου νόμου παρέχεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης αυτοαπασχολούμενων από τους φορείς κύριας ασφάλισης, στις περιπτώσεις που το οφειλόμενο ποσό των εισφορών τους δεν ξεπερνά τις είκοσι (20) μηνιαίες συντάξεις των κατώτατων ορίων.

Σύμφωνα με την ισχύουσα νομοθεσία, οι ελεύθεροι επαγγελματίες και ανεξάρτητα απασχολούμενοι, ασφαλισμένοι των Ταμείων Κύριας Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων, δεν μπορούν να συνταξιοδοτηθούν αν δεν εξοφλήσουν όλες τις ασφαλιστικές τους εισφορές προς τα Ταμεία τους. Κατ' εξαίρεση με βάση τις διατάξεις των παραγράφων 9 και 10 του άρθρου 61 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), επιτρέπεται η συνταξιοδότηση και η σύνταξη να καταβάλλεται από την ημερομηνία που προβλέπουν οι καταστατικές διατάξεις κάθε Ταμείου, αν το οφειλόμενο ποσό δεν ξεπερνά τις δέκα (10) μηνιαίες συντάξεις κατώτατων ορίων, όπως ισχύουν κάθε φορά για κάθε ασφαλιστικό οργανισμό.

Τα οφειλόμενα ποσά προσαυξημένα με τα πρόσθετα τέλη συμψηφίζονται και παρακρατούνται από τα ποσά των συντάξεων σε ίσες μηνιαίες δόσεις που δεν μπορούν να ξεπερνούν τις είκοσι (20).

Επειδή υπάρχουν πολλά αιτήματα των ασφαλισμένων των παραπάνω Ταμείων, για αύξηση του ύψους του οφειλόμενου ποσού που μπορεί να εξοφληθεί με συμψηφισμό ή παρακράτηση από ποσά των συντάξεων σε δόσεις, κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση σχετικής διάταξης με την οποία παρέχεται η δυνατότητα συνταξιοδότησης από τους παραπάνω φορείς με οφειλόμενα ποσά εισφορών που δεν ξεπερνούν τις είκοσι (20) μηνιαίες συντά-

ξεις κατώτατων ορίων. Τα οφειλόμενα ποσά προσαυξημένα με τα πρόσθετα τέλη συμψηφίζονται ή παρακρατούνται από τα ποσά συντάξεων σε ίσες μηνιαίες δόσεις που δεν μπορούν να είναι περισσότερες από σαράντα (40).

Άρθρο 11
Εξόφληση καθυστερούμενων εισφορών
από ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοτελώς
απασχολούμενους

1. Με την παράγραφο 1 του άρθρου 11 του προτεινόμενου νόμου παρατείνεται η ισχύς των διατάξεων του άρθρου 17 παρ. 13 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 101 Α'), που αφορά ρύθμιση ασφαλιστικών εισφορών φορέων ελεύθερων επαγγελματιών και ανεξάρτητα απασχολούμενων και αυτοαπασχολούμενων που ασφαρίζονται σε φορείς επικουρικής ασφάλισης.

Με την παράγραφο 13 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 101 Α') δόθηκε η δυνατότητα στους ελεύθερους επαγγελματίες και ανεξάρτητα απασχολούμενους, να εξοφλήσουν τις καθυστερούμενες ασφαλιστικές εισφορές προς τα Ταμεία Κύριας Ασφάλισης Αυτοαπασχολούμενων, με ευνοϊκούς όρους, είτε εφάπαξ με έκπτωση 80% επί των πρόσθετων τελών και λοιπών επιβαρύνσεων είτε σε δόσεις (μέχρι 80) με έκπτωση 50% επί των πρόσθετων τελών και λοιπών επιβαρύνσεων με προκαταβολή 10% επί της κεφαλαιοποιούμενης συνολικής οφειλής.

Η ρύθμιση αυτή που είχε λήξει την 31.8.2003 παρατάθηκε για τρεις (3) μήνες (μέχρι 31.5.2004) με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α') και για άλλους τρεις (3) μήνες με τις διατάξεις του άρθρου 9 του ν. 3250/2004 (ΦΕΚ 124 Α') και έληξε την 31.10.2004.

Επειδή, είτε λόγω μη ενημέρωσης είτε λόγω οικονομικών προβλημάτων, πολλοί επαγγελματίες έχασαν το δικαίωμα της ρύθμισης κρίνεται σκόπιμο να παραταθεί και πάλι η ρύθμιση της παραγράφου 13 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 101 Α') με μείωση σε 5% της προκαταβολής που υποχρεούται να καταβάλλει ο ενδιαφερόμενος στις περιπτώσεις ρύθμισης των οφειλών του σε δόσεις.

2. Με την παράγραφο 2 του άρθρου 11 του προτεινόμενου νόμου αυξάνεται από σαράντα οκτώ (48) σε ογδόντα (80) ο αριθμός των δόσεων για την εξόφληση οφειλόμενων εισφορών των σεισμοπαθών της 14.8.2003 περιοχής Ν. Λευκάδας.

Με την παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α') είχε δοθεί η δυνατότητα αναστολής καταβολής των τρεχουσών ασφαλιστικών εισφορών προς όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας από 1.2.2004 και για έξι (6) μήνες, χωρίς τον υπολογισμό προσθέτων τελών και άλλων προσαυξήσεων, στις επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλισμένους που έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στις περιοχές του Νομού Λευκάδας, καθώς και στις περιοχές που βρίσκονται στα διοικητικά όρια των Δήμων Κεκροπίας και Ανακτορίου του Νομού Αιτωλοακαρνανίας και στα διοικητικά όρια του Δήμου Πρεβέζης του Νομού Πρεβέζης, οι οποίες επλήγησαν από το σεισμό της 14ης Αυγούστου 2003. Επιπλέον, είχε δοθεί η δυνατότητα στις ανωτέρω επιχειρήσεις, εργοδότες και ασφαλισμένους, για εξόφληση των προαναφερόμενων εισφορών, καθώς και των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών μέχρι 31.1.2004, σε σαράντα οκτώ (48) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, με

έναρξη από 1.8.2004, διαγραφόμενων των αναλογούντων πρόσθετων τελών και άλλων προσαυξήσεων και επιβαρύνσεων. Επειδή δεν έχουν ακόμη εξαλειφθεί οι οικονομικές επιπτώσεις που επέφερε ο σεισμός στις ανωτέρω περιοχές, κρίνεται σκόπιμη η αύξηση του αριθμού των δόσεων εξόφλησης της οφειλής από σαράντα οκτώ (48) σε ογδόντα (80) ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

Άρθρο 12

Ρύθμιση αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων από τον Ο.Γ.Α.

Με τη διάταξη του άρθρου 12 του προτεινόμενου νόμου επιδιώκεται η αντιμετώπιση ενός κοινωνικού θέματος που προέκυψε το χρονικό διάστημα από 1.1.2000 έως 30.6.2001 και οφείλεται σε μηχανογραφικό σφάλμα του Κέντρου Ηλεκτρονικού Υπολογιστή Κοινωνικών Υπηρεσιών (Κ.Η.Υ.Κ.Υ) και είχε σαν αποτέλεσμα να μην εκτελείται η προαναγγελία διακοπής συντάξεων των προσωρινά αναπήρων και παραπληγικών που προηγήθηκαν με πράξεις οι οποίες εντάχθηκαν για πληρωμή από 1.1.2000.

Ο αριθμός των δικαιούχων του Ο.Γ.Α. προσωρινής αναπηρίας που εθίγησαν από την προαναφερθείσα κατάσταση, ανέρχεται περίπου σε 2.600, η συντριπτική δε πλειοψηφία τους, που υπολογίζεται σε ποσοστό 95%, συγκεντρώνουν τις προϋποθέσεις για τη συνέχιση της καταβολής της αναπηρικής σύνταξης.

Είναι επομένως πρόδηλο, ότι η προτεινόμενη ρύθμιση υπαγορεύεται από λόγους δικαιοσύνης και καλόπιστης αντιμετώπισης της πιο πάνω κατηγορίας συνταξιούχων του Ο.Γ.Α..

Άρθρο 13

Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης

Με τη διάταξη του άρθρου 13 του προτεινόμενου νόμου αντικαθίσταται η παράγραφος 15 του άρθρου 7 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α΄). Ειδικότερα:

Με τα άρθρα 7 και 8 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α΄) εισηγήθη στη χώρα μας για πρώτη φορά ο θεσμός της επαγγελματικής ασφάλισης. Με τις διατάξεις του νόμου αυτού παρέχεται η δυνατότητα ίδρυσης ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης, τα οποία θα λειτουργούν ως νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου (Ν.Π.Ι.Δ.) χωρίς κερδοσκοπικό χαρακτήρα.

Το νομικό πλαίσιο που διέπει τα εν λόγω ταμεία είναι οι ανωτέρω διατάξεις του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α΄), οι κατ' εξουσιοδότηση αυτού εκδοθείσες υπουργικές αποφάσεις και το κοινοτικό δίκαιο. Με τις διατάξεις του νόμου και των υπουργικών αποφάσεων έχουν ήδη ενσωματωθεί στο εθνικό μας δίκαιο οι υποχρεωτικές διατάξεις της οδηγίας 2003/41/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 3ης Ιουνίου 2003 για τις δραστηριότητες και την εποπτεία των ιδρυμάτων που προσφέρουν υπηρεσίες επαγγελματικών συνταξιοδοτικών παροχών, καθόσον κατά τη σύνταξή τους είχε ληφθεί υπόψη η πρόταση οδηγίας που προωθείτο τότε στα πλαίσια της Ε.Ε..

Επειδή η διάταξη της παραγράφου 15 του άρθρου 7 του ν. 3029/2002 (ΦΕΚ 160 Α΄) που αναφέρεται στην ασφαλιστική τοποθέτηση των ταμείων επαγγελματικής ασφάλισης ορίζει διαφορετικά από τα προβλεπόμενα

στο άρθρο 18 της οδηγίας (επενδυτικοί κανόνες), η προσαρμογή της εν λόγω διάταξης της εθνικής μας νομοθεσίας είναι υποχρεωτική, (εντός της προβλεπόμενης στην οδηγία προθεσμίας δηλαδή μέχρι 23.9.2005), ώστε να υπάρξει πλήρης συμμόρφωση με τα οριζόμενα στο άρθρο 18 της οδηγίας.

Άρθρο 14

Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών των Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων

Με τη διάταξη του άρθρου αυτού του προτεινόμενου νόμου ρυθμίζονται οι οφειλές των αγροτικών συνεταιριστικών οργανώσεων.

Οι αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις είναι εκούσιες ενώσεις προσώπων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα και έχουν ως σκοπό την προώθηση της οικονομίας των μελών τους.

Στα πλαίσια αυτά οι συνεταιριστικές οργανώσεις άσκησαν κατά καιρούς στο παρελθόν παρεμβάσεις στην αγορά των γεωργικών και αγροτικών προϊόντων εφαρμόζοντας κοινωνικοοικονομική πολιτική για τη στήριξη του εισοδήματος των αγροτών-παραγωγών μελών τους.

Οι παρεμβάσεις και οι δραστηριότητες αυτές είχαν ως συνέπεια τη δημιουργία οικονομικών τους υποχρεώσεων προς το ΤΣΕΑΠΓΣΟ και το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ., εξαιτίας των ζημιών που υπέστησαν.

Η πολιτεία, από την πλευρά της, έχει αναγνωρίσει τον κοινωνικοοικονομικό παρεμβατικό ρόλο τους, γι' αυτό και στο παρελθόν θέσπισε διατάξεις ρύθμισης με ευνοϊκούς όρους εξόφλησης των οφειλών τους προς τα εν λόγω ασφαλιστικά ταμεία (π.χ. ν. 2434/1996, ν. 2538/1997, ν. 3144/2003, ν. 3232/2004 και ν. 3302/2004).

Επειδή και μετά τη θέσπιση των παραπάνω διατάξεων πολλές οργανώσεις εξακολουθούν να οφείλουν σημαντικά ποσά προς το ΤΣΕΑΠΓΣΟ και το Ι.Κ.Α. – Ε.Τ.Α.Μ. και επειδή τα τελευταία χρόνια εφαρμόζονται από τις αγροτικές συνεταιριστικές οργανώσεις προγράμματα βιωσιμότητας-εξυγίανσής τους (ν. 2810/2000 (ΦΕΚ 61 Α΄)) κρίνεται σκόπιμη η θέσπιση της διάταξης αυτής με την οποία δίνεται η δυνατότητα εξόφλησης των συσσωρευμένων υποχρεώσεών τους προς τα ασφαλιστικά ταμεία με ευνοϊκούς όρους.

Άρθρο 15

Έναρξη ισχύος

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η έναρξη ισχύος των διατάξεων του νόμου.

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Αν. Παπαληγούρας

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Π. Παναγιωτόπουλος

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης

Άρθρο 1

Χρονικά όρια εργασίας

Το άρθρο 4 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε επιχειρήσεις, στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως 40 ώρες την εβδομάδα, ο εργαζόμενος μπορεί να απασχολείται πέντε (5) επιπλέον ώρες την εβδομάδα κατά την κρίση του εργοδότη (υπερεργασία). Οι ώρες αυτές υπερεργασίας (41η, 42η, 43η, 44η, 45η ώρα) αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 25% και δεν συνυπολογίζονται στα επιτρεπόμενα, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, όρια υπερωριακής απασχόλησης. Για όσους εργαζόμενους ισχύει σύστημα εργασίας έξι (6) εργασίμων ημερών την εβδομάδα η, σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, υπερεργασία ανέρχεται σε οκτώ (8) ώρες την εβδομάδα (από 41η έως 48η ώρα).

2. Η πέραν των σαράντα πέντε (45) ωρών την εβδομάδα απασχόληση του μισθωτού στις επιχειρήσεις της παραγράφου 1 θεωρείται υπερωριακή απασχόληση ως προς όλες τις νόμιμες συνέπειες, διατυπώσεις και διαδικασίες έγκρισης. Για όσους εργαζομένους ισχύει σύστημα εργασίας έξι (6) εργασίμων ημερών την εβδομάδα, υπερωριακή απασχόληση θεωρείται η εργασία πέραν των σαράντα οκτώ (48) ωρών την εβδομάδα. Σε κάθε περίπτωση διατηρούνται σε ισχύ οι ρυθμίσεις για το νόμιμο ημερήσιο ωράριο εργασίας.

3. Μισθωτοί απασχολούμενοι υπερωριακά δικαιούνται για κάθε ώρα νόμιμη υπερωρίας και μέχρι τη συμπλήρωση εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως αμοιβή ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 50%. Η αμοιβή για την πέραν των εκατόν είκοσι (120) ωρών ετησίως νόμιμη υπερωριακή απασχόληση είναι το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 75%.

4. Κάθε ώρα υπερωρίας, για την πραγματοποίηση της οποίας δεν τηρούνται οι προβλεπόμενες από το νόμο διατυπώσεις και διαδικασίες έγκρισης, χαρακτηρίζεται εφεξής κατ' εξαίρεση υπερωρία.

5. Για κάθε ώρα κατ' εξαίρεση υπερωρίας ο μισθωτός δικαιούται αποζημίωση ίση με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 100%.»

Άρθρο 2

Διευθέτηση του χρόνου εργασίας

Το άρθρο 41 του ν.1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α΄), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 3 του ν.2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α΄) και τροποποιήθηκε με το άρθρο 5 του ν.2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Σε επιχειρήσεις, στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, επιτρέπεται για μία χρονική περίοδο (περίοδος αυξημένης απασχόλησης) ο εργαζόμενος να απασχολείται δύο (2) ώρες την ημέρα επιπλέον των οκτώ (8) ωρών, υπό την προϋπόθεση ότι οι επιπλέον των σαράντα (40) (ή του μικρότερου συμβατικού ωραρίου) ώρες εργασίας την εβδομάδα αφαιρούνται από τις ώρες εργασίας μιας άλλης χρονικής περιόδου (περίοδος μειωμένης απασχόλησης). Αντί της παραπάνω μείωσης των ωρών εργασίας, επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή συνδυασμός μειωμένων ωρών και ημερών αναπαύσεως. Το χρονικό διάστημα των περιόδων αυξημένης και μειωμένης απασχόλησης δεν υπερβαίνει συνολικά τους τέσσερις (4) μήνες κατά ημερολογιακό έτος (περίοδος αναφοράς).

Η σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια επιπλέον απασχόληση παρέχεται από τον εργαζόμενο υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6α, εφόσον η επιχείρηση εμφανίζει σώρευση εργασίας που οφείλεται είτε στη φύση, στο είδος ή στο αντικείμενο των εργασιών της είτε σε ασυνήθεις ή απρόβλεπτους λόγους.

Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνησή του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη (659 ΑΚ). Η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του.

Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων έχουν πλήρη εφαρμογή και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας κατά την περίοδο του τετραμήνου (περίοδος αναφοράς), μη συμπεριλαμβανομένης της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου.

2. Σε επιχειρήσεις, στις οποίες εφαρμόζεται συμβατικό ωράριο εργασίας έως σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, εφόσον η επιχείρηση εμφανίζει σώρευση εργασίας που οφείλεται είτε στη φύση, στο είδος ή στο αντικείμενο των εργασιών της είτε σε ασυνήθεις ή απρόβλεπτους λόγους, επιτρέπεται, αντί της κατά την προηγούμενη παράγραφο διευθέτησης, να συμφωνείται, υπό τις προϋποθέσεις της παραγράφου 6β, ότι μέχρι διακόσιες πενήντα έξι (256) ώρες εργασίας από το συνολικό χρόνο απασχόλησης εντός ενός ημερολογιακού έτους, κατανέμονται με αυξημένο αριθμό ωρών σε ορισμένες χρονικές περιόδους, που δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις τριάντα δύο (32) εβδομάδες ετησίως και με αντιστοίχως μειωμένο αριθμό ωρών κατά το λοιπό διάστημα του ημερολογιακού έτους.

Ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να αρνηθεί την παροχή της επιπλέον αυτής εργασίας, αν δεν είναι σε θέση να την εκτελέσει και η άρνησή του δεν είναι αντίθετη με την καλή πίστη (659 ΑΚ). Η άρνηση του εργαζομένου να παράσχει την επιπλέον εργασία δεν συνιστά λόγο καταγγελίας της σύμβασης εργασίας του.

Οι κείμενες προστατευτικές διατάξεις για το χρόνο υποχρεωτικής ανάπαυσης των εργαζομένων πρέπει να τηρούνται και κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης. Κατά τη διευθέτηση ο μέσος όρος των ωρών εβδομαδιαίας εργασίας ετησίως (περίοδος αναφοράς), μη συμπεριλαμβανομένης της υπερεργασίας και των νόμιμων υπερωριών της περιόδου μειωμένης απασχόλησης, παραμένει στις σαράντα (40) ώρες ή, εάν εφαρμόζεται μικρότερο συμβατικό ωράριο, παραμένει στον αριθμό ωρών του μικρότερου αυτού ωραρίου.

3. Κατά τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας της προηγούμενης παραγράφου επιτρέπεται να χορηγείται στον εργαζόμενο, αντί μειώσεως των ωρών εργασίας, προς αντιστάθμιση των πρόσθετων ωρών που εργάστηκε κατά την περίοδο αυξημένου ωραρίου, ανάλογη ημερήσια ανάπαυση (ρεπό) ή ανάλογη προσαύξηση της ετήσιας άδειας με αποδοχές ή συνδυασμός μειωμένων ωρών και ημερών αναπαύσεως ή ημερών άδειας.

4. Η καταβαλλόμενη αμοιβή κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης των παραγράφων 1 και 2 είναι ίση με την αμοιβή για εργασία σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως, εφόσον στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο σαράντα (40) ωρών. Αν στην επιχείρηση ισχύει εβδομαδιαίο ωράριο μικρότερο των σαράντα (40) ωρών, η καταβαλλόμενη κατά το χρονικό διάστημα της διευθέτησης αμοιβή είναι ίση με την αμοιβή που προβλέπεται για το εβδομαδιαίο αυτό ωράριο.

5.α. Κατά την περίοδο της αυξημένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2 η ημερήσια απασχόληση του εργαζομένου δεν επιτρέπεται να υπερβαίνει τις δέκα (10) ώρες. Στις υπερβάσεις του νόμιμου ημερήσιου ωραρίου μέχρι το ανώτατο όριο των δέκα (10) ωρών, καθώς και στις υπερβάσεις των σαράντα (40) ωρών εβδομαδιαίως δεν εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

β. Κατά την περίοδο της μειωμένης απασχόλησης των παραγράφων 1 και 2, η υπέρβαση του συμφωνηθέντος μειωμένου εβδομαδιαίου ωραρίου, η οποία επιτρέπεται κατ' εξαίρεση, αντιμετωπίζεται ως εξής:

Οι πρώτες πέντε (5) ώρες υπερβάσεως για τους απασχολούμενους με το σύστημα της πενθήμερης εβδομαδιαίας εργασίας και οι πρώτες οκτώ (8) ώρες υπερβάσεως για τους απασχολούμενους με το σύστημα της εξαήμερης εβδομαδιαίας εργασίας θεωρούνται υπερεργασία και αμείβονται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 30%.

Οι ώρες υπερβάσεως πέραν των πέντε (5) πρώτων ή των οκτώ (8) πρώτων σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο, θεωρούνται ώρες υπερωρίας. Εφόσον τηρηθούν οι προϋποθέσεις νομιμότητας των υπερωριών, κάθε ώρα υπερβάσεως πέραν των πέντε (5) ή οκτώ (8) πρώτων ωρών αποτελεί νόμιμη υπερωρία και αμείβεται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 75%, άλλως αποτελεί κατ' εξαίρεση υπερωρία και αποζημιώνεται με το καταβαλλόμενο ωρομίσθιο προσαυξημένο κατά 100%.

6.α. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας της παραγράφου 1 συμφωνείται με πρακτικό συμφωνίας που καταρτίζεται μεταξύ του εργοδότη και της πλέον αντιπροσωπευτικής επιχειρησιακής συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων, μετά από διαβούλευσή τους. Αν στην επιχείρηση δεν έχει συσταθεί ή δεν λειτουργεί επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση, η συμφωνία για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας καταρτίζεται μεταξύ του

εργοδότη και του συμβουλίου εργαζομένων, μετά από διαβούλευσή τους. Η συμφωνία κατατίθεται στην τοπική Επιθεώρηση Εργασίας, και δεσμεύει το σύνολο των εργαζομένων της επιχείρησης.

Σε περίπτωση αποτυχίας των διαπραγματεύσεων προς σύναψη συμφωνίας για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας ή σε περίπτωση αδυναμίας συνάψεως συμφωνίας επειδή δεν υπάρχει στην επιχείρηση επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση ούτε έχει εκλεγεί συμβούλιο εργαζομένων, υποβάλλεται από τον εργοδότη σχετική αίτηση στην Επιτροπή Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας της παραγράφου 11 (εφεξής Επιτροπή). Η Επιτροπή αποφασίζει επί της αιτήσεως μέσα σε προθεσμία τριών (3) εργάσιμων ημερών.

Στην αίτηση του εργοδότη εκτίθενται υποχρεωτικά οι λόγοι που επιβάλλουν τη διευθέτηση, η χρονική περίοδος στην οποία κατανέμονται οι προς διευθέτηση ώρες εργασίας, ο αριθμός των ωρών εργασίας που πρόκειται να διευθετηθούν ανά εργαζόμενο, ο τρόπος κατά τον οποίο η επιχείρηση αντισταθμίζει τις διευθετούμενες ώρες εργασίας, καθώς και το γεγονός ότι απέτυχαν οι διαπραγματεύσεις προς σύναψη συμφωνίας για τη διευθέτηση.

Οι διαπραγματεύσεις θεωρείται ότι απέτυχαν, αν μετά δεκαήμερο από τη γραπτή πρόταση του εργοδότη τα μέρη δεν κατέληξαν σε συμφωνία.

Αντίγραφο της αιτήσεως του εργοδότη κοινοποιείται κατά την ημέρα της υποβολής της και στην πλέον αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση της επιχείρησης ή στο συμβούλιο εργαζομένων, καθώς και στο τοπικό εργατικό κέντρο. Η πλέον αντιπροσωπευτική συνδικαλιστική οργάνωση ή το συμβούλιο εργαζομένων, καθώς και το Εργατικό Κέντρο μπορούν να υποβάλουν στην αρμόδια Επιτροπή υπόμνημα με τις θέσεις τους αναφορικά με την αιτούμενη διευθέτηση.

Η απόφαση της Επιτροπής που κάνει δεκτή την αίτηση του εργοδότη, κατατίθεται στην τοπική Επιθεώρηση Εργασίας και δεσμεύει το σύνολο των εργαζομένων της επιχείρησης.

β. Η διευθέτηση του χρόνου εργασίας της παραγράφου 2 συμφωνείται με πρακτικό συμφωνίας που καταρτίζεται μεταξύ του εργοδότη και της πλέον αντιπροσωπευτικής επιχειρησιακής συνδικαλιστικής οργάνωσης των εργαζομένων, μετά από διαβούλευσή τους. Αν στην επιχείρηση δεν έχει συσταθεί ή δεν λειτουργεί επιχειρησιακή συνδικαλιστική οργάνωση, τότε η συμφωνία για τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας καταρτίζεται μεταξύ του εργοδότη και του συμβουλίου εργαζομένων, μετά από διαβούλευση. Η συμφωνία κατατίθεται στην τοπική Επιθεώρηση Εργασίας και δεσμεύει το σύνολο των εργαζομένων της επιχείρησης.

7. Διαφορές που προκύπτουν κατά την εφαρμογή της διευθέτησης των παραγράφων 1 και 2 επιλύονται από την κατά τόπο αρμόδια Επιθεώρηση Εργασίας, αφού ακουσθούν οι απόψεις και των δύο πλευρών.

8. Σε κάθε Επιθεώρηση Εργασίας τηρείται ειδικό βιβλίο, στο οποίο καταχωρούνται οι διευθετήσεις του χρόνου εργασίας που ισχύουν στην περιφέρεια της αρμοδιότητάς της.

9. Αν για οποιονδήποτε λόγο, ιδίως εξ αιτίας παραίτησης ή απόλυσης του εργαζομένου, δεν εφαρμόζεται ή δεν ολοκληρώνεται η διευθέτηση του χρόνου εργασίας σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, έχουν πλήρη εφαρμογή όλες οι προστατευτικές διατάξεις που καθορίζουν τις

συνέπειες της υπερβάσεως του ημερήσιου και εβδομαδιαίου ωραρίου εργασίας.

10. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και για: α) εποχιακές επιχειρήσεις και β) εργαζομένους με σύμβαση εργασίας διάρκειας μικρότερης του ενός (1) έτους.

11. Συνιστάται σε κάθε νομό Επιτροπή Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας διετούς θητείας, η οποία αποτελείται από:

α) Έναν Κοινωνικό Επιθεωρητή ως Πρόεδρο, που αναπληρώνεται από ομοιόβαθμό του.

β) Δύο εκπροσώπους των εργαζομένων που υποδεικνύονται στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μαζί με τους αναπληρωτές τους από το τοπικό Εργατικό Κέντρο, το αργότερο έως την 15η Νοεμβρίου του έτους που προηγείται της συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2005.

γ) Δύο εκπροσώπους των εργοδοτών που υποδεικνύονται στον Υπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μαζί με τους αναπληρωτές τους από τις οικείες τοπικές Εργοδοτικές Οργανώσεις το αργότερο έως την 15η Νοεμβρίου του έτους που προηγείται της συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2005.

Ειδικά για το Νομό Αττικής συνιστώνται τέσσερις Επιτροπές.

Μέχρι την 15η Οκτωβρίου του έτους που προηγείται της συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2005, η αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας προσκαλεί με συστημένη επιστολή τα οικεία εργατικά κέντρα και τις οικείες εργοδοτικές οργανώσεις να υποδείξουν τους εκπροσώπους τους μαζί με τους αναπληρωτές τους για τη συγκρότηση των Επιτροπών Διευθέτησης του Χρόνου Εργασίας.

Η Επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, η οποία δημοσιεύεται στο Φύλλο Εφημερίδας της Κυβερνήσεως το αργότερο έως την 15η Ιανουαρίου του έτους συγκρότησης της Επιτροπής, αρχής γενομένης από το έτος 2006.

12. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας ρυθμίζονται ο τρόπος και η διαδικασία λειτουργίας της Επιτροπής, οι διαδικασίες εκπροσώπησης, ο τρόπος κατάθεσης των συμφωνιών διευθέτησης, η επιβολή κυρώσεων σε περίπτωση μη τήρησης αυτών, η τηρούμενη διαδικασία, καθώς και κάθε άλλο συναφές θέμα ή αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του άρθρου αυτού.

13. Με τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν θίγονται οι σχετικές ρυθμίσεις του ν. 2602/1998 (ΦΕΚ 83 Α') ή άλλων ειδικών νόμων, που αποσκοπούν στην εξυγίανση φορέων του ευρύτερου δημοσίου τομέα.»

Άρθρο 3

Υποβολή συμπληρωματικών πινάκων προσωπικού - Κυρώσεις

1. Η παρ. 5 του άρθρου 16 του ν. 2874/2000 (ΦΕΚ 286 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«5. Σε περίπτωση αλλαγής της νομικής εκπροσώπησης της επιχείρησης ή εκμετάλλευσης ή σε περίπτωση προσλήψεως νέων εργαζομένων, ο εργοδότης υποχρεούται

να καταθέσει συμπληρωματικούς πίνακες προσωπικού μόνο ως προς τα νέα στοιχεία, κατά περίπτωση, εντός δεκαπέντε (15) ημερών από της επελεύσεως της μεταβολής.

Σε περίπτωση αλλαγής ή τροποποίησης του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας, ο εργοδότης υποχρεούται να καταθέτει με οποιονδήποτε τρόπο συμπληρωματικούς πίνακες προσωπικού μόνο ως προς τις μεταβολές αυτές το αργότερο έως και την ημέρα αλλαγής του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας και σε κάθε περίπτωση πριν την ανάληψη υπηρεσίας από τους εργαζομένους.»

2. Το άρθρο 17 του ν.2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«1. Κάθε εργοδότης, που παραβαίνει της διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, που αφορούν στους όρους και τις συνθήκες εργασίας και συγκεκριμένα τα χρονικά όρια εργασίας ή την αμοιβή ή την ασφάλεια και την υγεία των εργαζομένων τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών ή με χρηματική ποινή τουλάχιστον εννιάκοσίων (900) ευρώ ή και με τις δύο αυτές ποινές.

2. Ειδικές διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας που προβλέπουν βαρύτερη ποινική μεταχείριση εξακολουθούν να ισχύουν.»

3. Το άρθρο 4 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α') τροποποιείται ως ακολούθως:

«Η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 2639/1998 (ΦΕΚ 205 Α') και η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 24 του ν. 2224/1994 (ΦΕΚ 112 Α') αντικαθίσταται ως ακολούθως:

α. Πρόστιμο για καθεμία παράβαση, από χίλια ευρώ μέχρι τριάντα χιλιάδες ευρώ.»

Άρθρο 4

Λοιπές διατάξεις

1. Οι διατάξεις της παρ. 23 του άρθρου 1 του ν.2328/1995 (ΦΕΚ 159 Α'), όπως τροποποιήθηκε με την παρ.1 του άρθρου 22 του ν. 3166/2003 (ΦΕΚ 178 Α'), καθώς και της παρ.2 του άρθρου 22 του ν. 3166/2003 (ΦΕΚ 178 Α') έχουν ανάλογη εφαρμογή για τους νομίμως λειτουργούντες αδειούχους παροχής συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών υπηρεσιών και διαχειριστών προγραμμάτων των άρθρων 1 παρ.1 και 3 παρ.1 του ν. 2644/1998 (ΦΕΚ 233 Α') αντίστοιχα.

2. Το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 22 του ν.2469/1997 (ΦΕΚ 38 Α') με την επωνυμία «Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Δομών Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης και Συνοδευτικών Υποστηρικτικών Υπηρεσιών» μετονομάζεται και εφεξής φέρει την επωνυμία «Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης» (Ε.ΚΕ.ΠΙΣ.).

3. Η θέση του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου του Ε.ΚΕ.ΠΙΣ. είναι τετραετούς θητείας και πλήρους απασχόλησης. Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας δύναται να μετατραπεί σε θέση πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης.

Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζονται οι αποδοχές του Προέδρου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
Ασφαλιστικές ρυθμίσεις για την ενίσχυση
της κοινωνικής συνοχής

Άρθρο 5
Σύνταξη λόγω θανάτου

Το άρθρο 62 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«1.α. Σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου ασφαλιστικού οργανισμού κύριας ή επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, στον επιζώντα των συζύγων, που θεμελιώνει συνταξιοδοτικό δικαίωμα λόγω θανάτου σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις του κάθε οργανισμού, καταβάλλεται η σύνταξη εφόσον δεν εργάζεται ή δεν απασχολείται ή δεν λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο.

β. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων εργάζεται ή απασχολείται ή λαμβάνει σύνταξη από οποιονδήποτε ασφαλιστικό οργανισμό ή το Δημόσιο, η σύνταξη περιορίζεται στο 50% της σύνταξης λόγω θανάτου.

γ. Εάν ο επιζών των συζύγων, κατά την ημερομηνία θανάτου, είναι ανάπηρος σωματικά ή πνευματικά σε ποσοστό 67% και άνω, λαμβάνει ολόκληρη τη σύνταξη, για όσο χρονικό διάστημα διαρκεί η αναπηρία του, ανεξαρτήτως άλλων προϋποθέσεων.

δ. Στην περίπτωση που ο επιζών των συζύγων λαμβάνει και σύνταξη από ίδιο δικαίωμα ή περισσότερες της μίας συντάξεις λόγω θανάτου, κύριες ή επικουρικές, ο περιορισμός του ποσού της σύνταξης που προβλέπεται στην παράγραφο αυτή γίνεται σε μία από τις κύριες, καθώς και μία από τις επικουρικές συντάξεις της επιλογής του.

2. Εάν ο θανών καταλείπει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδάζοντα σε ανώτερες ή ανώτατες σχολές και μέχρι του 24ου έτους της ηλικίας τους, που δικαιούνται σύνταξη σύμφωνα με τις γενικές ή καταστατικές διατάξεις κάθε Ασφαλιστικού Οργανισμού, το υπόλοιπο της σύνταξης του επιζώντα των συζύγων σε περίπτωση που καταβάλλεται μειωμένη, επιμερίζεται στα τέκνα σε ίσα μέρη.

Ο κατά τα ανωτέρω επιμερισμός χωρεί και στην περίπτωση που η σύνταξη του επιζώντα που καταβάλλεται από τους Ασφαλιστικούς Οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας αναστέλλεται κατ' εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 2 του άρθρου 6 του ν. 1379/1983 (ΦΕΚ 101 Α΄), όπως κάθε φορά ισχύουν ή μειώνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 14 του άρθρου 8 του ν. 2592/1998 (ΦΕΚ 57 Α΄), όπως ισχύουν. Ποσά συντάξεων που μέχρι την ημερομηνία ισχύος του παρόντος άρθρου έχουν ήδη καταβληθεί από τον κατά τα ανωτέρω επιμερισμό θεωρείται ότι καλώς κατεβλήθησαν και δεν αναζητούνται.

3. Δεν καταλαμβάνονται από τις ανωτέρω ρυθμίσεις όσοι λαμβάνουν πολεμική σύνταξη από ίδιο δικαίωμα, καθώς και όσοι λαμβάνουν σύνταξη με βάση τις διατάξεις των νόμων 1897/1990 (ΦΕΚ 120 Α΄) και 1977/1991 (ΦΕΚ 185 Α΄). Επίσης οι διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζονται σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου ή συνταξιούχου του Ο.Γ.Α., ο οποίος λαμβάνει σύνταξη με βάση τις διατάξεις του ν. 4169/1961 (ΦΕΚ 81 Α΄), του ν.δ. 4575/1966 (ΦΕΚ 227 Α΄), του ν.δ. 1390/1973 (ΦΕΚ 103 Α΄) του ν. 1745/1987 (ΦΕΚ 234 Α΄) και

του ν. 2458/1997 (ΦΕΚ 15 Α΄), καθώς και στην περίπτωση που ο επιζών σύζυγος είναι ασφαλισμένος ή συνταξιούχος του Ο.Γ.Α. και λαμβάνει σύνταξη σύμφωνα με τις προαναφερόμενες διατάξεις.

4. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ο θάνατος επέρχεται μετά την ημερομηνία έναρξης ισχύος του παρόντος άρθρου. Εφαρμόζονται επίσης και στις περιπτώσεις που ο θάνατος έχει ήδη επέλθει, εφόσον κατά τις προϊσχύουσες διατάξεις η σύνταξη στον επιζώντα των συζύγων έχει διακοπεί. Στην περίπτωση αυτή τα οικονομικά αποτελέσματα επέρχονται από την ημερομηνία υποβολής σχετικής αίτησης.

5. Διατάξεις που ρυθμίζουν το θέμα αυτό διαφορετικά καταργούνται.»

Άρθρο 6
Εξαγορά χρόνου ασφάλισης για θεμελίωση
συνταξιοδοτικού δικαιώματος

1. Ασφαλισμένοι των οργανισμών κύριας και επικουρικής ασφάλισης μισθωτών, αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, που έχουν συμπληρώσει σε έναν ή περισσότερους ασφαλιστικούς οργανισμούς μισθωτών αθροιστικά τέσσερις χιλιάδες τριακόσιες πενήντα (4.350) ημέρες, είναι άνω των 65 ετών και δεν παίρνουν ή δεν δικαιούνται σύνταξη από το Δημόσιο, Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α. ή άλλο οργανισμό ή κλάδο κύριας και επικουρικής ασφάλισης αντίστοιχα, μπορούν να ζητήσουν την αναγνώριση με εξαγορά του χρόνου ασφάλισης που υπολείπεται για τη θεμελίωση δικαιώματος συνταξιοδότησης λόγω γήρατος και μέχρι εκατόν πενήντα (150) ημέρες ασφάλισης σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του αρμόδιου οργανισμού.

Σε περίπτωση θανάτου του άμεσα ασφαλισμένου πριν την υποβολή της αίτησης για σύνταξη γήρατος ή πριν την εξόφληση του ποσού εξαγοράς το δικαίωμα μπορεί να ασκηθεί από τα δικαιοδόχα πρόσωπα με τις προϋποθέσεις που αναφέρονται ανωτέρω και αφορούν τον άμεσα ασφαλισμένο.

Δικαίωμα αναγνώρισης χρόνου ασφάλισης και μέχρι πενήντα (50) ημέρες κατ' ανώτατο όριο παρέχεται και για συμπλήρωση των κατ' ελάχιστον απαιτούμενων χρονικών προϋποθέσεων συνταξιοδότησης λόγω αναπηρίας με ποσοστό 67% και άνω. Στην περίπτωση αυτή οι αναγνωριζόμενες ημέρες συνυπολογίζονται και για τη συμπλήρωση των ειδικών χρονικών προϋποθέσεων (ενεργού ασφαλιστικού δεσμού), όπου αυτές απαιτούνται.

Τα δικαιοδόχα πρόσωπα μπορούν επίσης σε περίπτωση θανάτου ασφαλισμένου που δεν έχει πραγματοποιήσει τις ελάχιστες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης λόγω θανάτου να αναγνωρίσουν μέχρι και πενήντα (50) ημέρες ασφάλισης για τη συμπλήρωσή τους. Στην περίπτωση αυτή οι αναγνωριζόμενες ημέρες συνυπολογίζονται και για τη συμπλήρωση των ειδικών χρονικών προϋποθέσεων, όπου αυτές απαιτούνται.

2. Αρμόδιος οργανισμός για την αναγνώριση του χρόνου είναι εκείνος στην ασφάλιση του οποίου έχει υπαχθεί ο εργαζόμενος, αν έχει ασφαλιστεί σε ένα μόνο οργανισμό, ή εκείνος στον οποίο έχει πραγματοποιήσει τον περισσότερο χρόνο ασφάλισης κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης, αν έχει ασφαλιστεί σε περισσότερους διαδοχικά οργανισμούς.

3. Το δικαίωμα που παρέχεται με τις πιο πάνω διατάξεις ασκείται μόνο σε έναν οργανισμό κύριας ασφάλισης

μισθωτών και έναν οργανισμό επικουρικής ασφάλισης.

4. Στην περίπτωση διαδοχικής ασφάλισης, το ανωτέρω δικαίωμα ασκείται με την προϋπόθεση ότι ο συνολικός χρόνος ασφάλισης σε όλους τους οργανισμούς που ασφαλίστηκε διαδοχικά ο ασφαλισμένος δεν επαρκεί για τη θεμελίωση δικαιώματος σύνταξης γήρατος σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας οποιουδήποτε από τους ασφαλιστικούς αυτούς οργανισμούς.

5. Όπου υπάρχει παράλληλη ασφάλιση το δικαίωμα αυτό παρέχεται εφόσον ο ασφαλισμένος έχει διακόψει οριστικά την απασχόληση και την ασφάλισή του και δεν θεμελιώνει δικαίωμα για σύνταξη σε κανέναν από τους οργανισμούς αυτούς.

6. Χρόνος ασφάλισης για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού είναι εκείνος που σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κάθε οργανισμού λαμβάνεται υπόψη για τη θεμελίωση συνταξιοδοτικού δικαιώματος.

7. Η εξαγορά του χρόνου αυτού που αναγνωρίζεται σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους γίνεται ως εξής:

Ασφαλισμένοι που ασκούν το δικαίωμα αναγνώρισης στους οργανισμούς κύριας και επικουρικής ασφάλισης μισθωτών καταβάλλουν το άθροισμα του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη κλάδου σύνταξης που ισχύει σε κάθε οργανισμό κατά την ημερομηνία υποβολής της αίτησης και που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από το άθροισμα του ποσοστού εισφοράς ασφαλισμένου και εργοδότη για τον κλάδο συντάξεων του Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. και του Ε.Τ.Ε.Α.Μ.. Το ποσό της εισφοράς για κάθε ημέρα ασφάλισης που εξαγοράζεται υπολογίζεται με βάση τη ημερομίσθιο ανειδίκευτου εργάτη, όπως αυτό ισχύει κατά την ημερομηνία υποβολής της σχετικής αίτησης.

Όπου η ασφάλιση καθορίζεται σε μήνες ή έτη, ο ασφαλισμένος θεωρείται ότι πραγματοποίησε είκοσι πέντε (25) ημέρες κάθε μήνα.

8. Το ποσό της οφειλής που προκύπτει από τον εξαγοραζόμενο χρόνο, σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, εξοφλείται εφάπαξ.

9. Το συνταξιοδοτικό δικαίωμα γεννάται και η σύνταξη καταβάλλεται από την πρώτη του επόμενου της εξόφλησης της οφειλής μήνα.

10. Οι διατάξεις του άρθρου αυτού εφαρμόζονται για τρία (3) έτη από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού.

Άρθρο 7

Ρύθμιση οφειλομένων εισφορών στα Ταμεία Τύπου και Τ.Α.Ε.Υ.

Οι καθυστερούμενες, μέχρι το τέλος του προηγούμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, ασφαλιστικές εισφορές και οι οφειλές από αγγελιόσημο προς το Ταμείο Συντάξεων Προσωπικού Εφημερίδων Αθηνών και Θεσσαλονίκης, τον Ενιαίο Δημοσιογραφικό Οργανισμό Επικουρικής Ασφάλισης και Περιθαλψής, το Ταμείο Ασφάλισης Ιδιοκτητών Συντακτών και Υπαλλήλων Τύπου, το Ταμείο Ασφάλισης Τεχνικών Τύπου Αθηνών, το Ταμείο Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Αθηνών, το Ταμείο Συντάξεων Εφημεριδοπωλών και Υπαλλήλων Πρακτορείων Θεσσαλονίκης, το Ταμείο Ασφάλισης Ξενοδοχούπαλλήλων και για όλους τους κλάδους ασφάλισής τους, μαζί με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις εξοφλούνται με τους όρους και τις προϋποθέσεις που θέτουν οι διατά-

ξεις της παρ. 1 του άρθρου 8 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α'), πλην του ποσού της προκαταβολής το οποίο ορίζεται ίσο με το 5% της οφειλής. Για την υπαγωγή στη ρύθμιση υποβάλλεται σχετική αίτηση εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 8

Ρύθμιση οφειλομένων εισφορών σε πλημμυροπαθείς

Οι εισφορές που δεν έχουν καταβληθεί μέχρι την τελευταία ημέρα του προηγούμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού προς όλους τους ασφαλιστικούς οργανισμούς αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας και οφείλονται από επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλισμένους που επλήγησαν από τις πλημμύρες Ιουλίου και Αυγούστου 2002 και έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στις περιοχές Καλλιθέας, Μοσχάτου, Αγίου Ιωάννη Ρέντη και στο 3ο δημοτικό διαμέρισμα Πειραιά, εξοφλούνται σε ογδόντα (80) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, χωρίς υποχρέωση προκαταβολής. Τα ποσά των πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων, λοιπών επιβαρύνσεων, δικαστικών εξόδων, εξόδων και δικαιωμάτων εκτέλεσης κ.λπ. που αναλογούν στις παραπάνω εισφορές διαγράφονται.

Για την υπαγωγή στη ρύθμιση αυτή πρέπει να καταβάλλονται οι τρέχουσες εισφορές μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες και να υποβληθεί αίτηση μέσα σε έξι (6) μήνες από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Στη ρύθμιση αυτή υπάγονται και όσες επιχειρήσεις, εργοδότες ή ασφαλισμένοι έχουν επαγγελματική δραστηριότητα στις ανωτέρω περιοχές και έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους με άλλες διατάξεις για το μέρος της οφειλής που δεν έχει ακόμη καταβληθεί.

Οι ρυθμίσεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για τις οφειλές της αυτής ως άνω χρονικής περιόδου των επιχειρήσεων, εργοδοτών ή ασφαλισμένων που επλήγησαν από τις πλημμύρες της 24ης - 26ης Ιανουαρίου 2003 και έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στους Δήμους Μαραθώνος, Ν. Μάκρης και στις Κοινότητες Αγ. Κωνσταντίνου, Καλάμου, Κουβαρά, Μαλακάσης, Μαρκοπούλου, Ωρωπού, Ν. Παλατιών, Σκάλας Ωρωπού και Ωρωπού της Νομαρχίας Ανατολικής Αττικής.

Με απόφαση του Υπουργού Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας καθορίζεται κάθε θέμα σχετικό με την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

Άρθρο 9

Αναγνώριση χρόνου στη Ναυπηγοεπισκευαστική Περάματος

Κατ' εξαίρεση, θεωρείται ως χρόνος ασφάλισης, διανυθείς στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα με καταβολή των προβλεπόμενων από το άρθρο 62 του ν.2084/1992 (ΦΕΚ 165 Α') εισφορών, ο χρόνος απασχόλησης στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος πριν το έτος 1983, με την προϋπόθεση υπαγωγής κατά το χρονικό διάστημα πριν το ανωτέρω έτος στη μική ασφάλιση του Ι.Κ.Α. - Ε.Τ.Α.Μ., για δε το μεταγενέστερο στην ασφάλιση του Κανονισμού Βαρέων και Ανθυγιεινών Επαγγελμάτων.

Ο κατά τα ανωτέρω αναγνωριζόμενος χρόνος ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβεί τον απαιτούμενο για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης λόγω γήρατος χρόνο, με τις διατάξεις του οικείου Κανονισμού.

Άρθρο 10**Συμψηφισμός καθυστερούμενων εισφορών**

Οι παράγραφοι 9 και 10 του άρθρου 61 του ν.2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α΄) τροποποιούνται ως εξής:

«9. Η σύνταξη καταβάλλεται από την ημερομηνία που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις, αν το οφειλόμενο ποσό δεν είναι μεγαλύτερο των είκοσι (20) μηνιαίων συντάξεων κατώτατων ορίων, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά για καθέναν ασφαλιστικό οργανισμό.

10. Τα ανωτέρω ποσά οφειλής προσαυξημένα με τα πρόσθετα τέλη συμψηφίζονται ή παρακρατούνται από τα ποσά των συντάξεων σε ίσες μηνιαίες δόσεις που δεν μπορεί να είναι περισσότερες των σαράντα (40).

Η 1η δόση παρακρατείται από τον πρώτο μήνα απονομής της σύνταξης.»

Άρθρο 11**Εξόφληση καθυστερούμενων εισφορών από ελεύθερους επαγγελματίες και αυτοτελώς απασχολούμενους**

1. Η εξόφληση των καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών προς τους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης ελευθέρων επαγγελματιών και ανεξάρτητα απασχολούμενων αρμοδιότητας Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας μαζί με τα πρόσθετα τέλη και λοιπές επιβαρύνσεις, που προβλέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 13 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003 (ΦΕΚ 111 Α΄), όπως τροποποιήθηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 3227/2004 (ΦΕΚ 31 Α΄) και του άρθρου 9 παρ.1 του ν. 3250/2004 (ΦΕΚ 124 Α΄), παρατείνεται από την επομένη της λήξης της και μέχρι το τέλος του τρίτου μήνα από τη δημοσίευση του παρόντος. Για την υπαγωγή στη ρύθμιση υποβάλλεται σχετική αίτηση εντός τριών (3) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Σε περίπτωση ρύθμισης των οφειλών σε δόσεις η προκαταβολή ορίζεται σε ποσοστό 5% επί της κεφαλαιοποιούμενης συνολικής οφειλής.

Οι ανωτέρω διατάξεις έχουν εφαρμογή και για τις καθυστερούμενες οφειλές των αυτοαπασχολούμενων που ασφαλίζονται σε φορείς επικουρικής ασφάλισης.

2. Ο αριθμός των δόσεων, που προβλέπονται από τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 8 του ν. 3232/2004 (ΦΕΚ 48 Α΄), για την καταβολή των τρεχουσών, καθώς και την εξόφληση καθυστερούμενων ασφαλιστικών εισφορών, επιχειρήσεων, εργοδοτών ή ασφαλισμένων που έχουν επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στις περιοχές του Νομού Λευκάδας, στα διοικητικά όρια των Δήμων Κεκροπίας και Ανακτορίου του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, καθώς και στα διοικητικά όρια του Δήμου Πρεβέζης του Νομού Πρεβέζης, ορίζεται σε ογδόντα (80) ισόποσες μηνιαίες δόσεις.

Άρθρο 12**Ρύθμιση αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων από τον Ο.Γ.Α.**

Ποσά συντάξεων, τα οποία καταβλήθηκαν αχρεωστήτως λόγω μηχανογραφικού σφάλματος για το χρονικό διάστημα από 1.1.2000 έως 30.6.2001, σε προσωρινά αναπήρους συνταξιούχους του Ο.Γ.Α. μετά τη λήξη του χρόνου της προσωρινής αναπηρίας τους και μέχρι την έκδοση και εκτέλεση οριστικών αποφάσεων από τα αρ-

μόδια όργανα και σε κάθε περίπτωση μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, θεωρούνται ότι καλώς κατεβλήθησαν και δεν αναζητούνται καθ' οιονδήποτε τρόπο.

Άρθρο 13**Ταμεία Επαγγελματικής Ασφάλισης**

Η παράγραφος 15 του άρθρου 7 του ν.3029/02 (ΦΕΚ 160 Α΄) αντικαθίσταται ως εξής:

«15. Κάθε ταμείο επαγγελματικής ασφάλισης μπορεί να επενδύει:

α) ποσοστό μέχρι 70% του ενεργητικού που καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά ή του συνολικού χαρτοφυλακίου για ταμεία επαγγελματικής ασφάλισης στα οποία οι ασφαλισμένοι φέρουν τον κίνδυνο επενδύσεων σε μετοχές, διαπραγματεύσιμα αξιόγραφα εξομοιούμενα προς μετοχές και σε εταιρικά ομόλογα εισηγμένα προς διαπραγμάτευση σε οργανωμένες χρηματοοικονομικές αγορές, καθώς και να αποφασίζει για το μερίδιο των εν λόγω αξιογράφων στο επενδυτικό του χαρτοφυλάκιο,

β) ποσοστό μέχρι 30% του ενεργητικού που καλύπτει τα τεχνικά αποθεματικά σε στοιχεία ενεργητικού εκπεφρασμένα σε νομίσματα διαφορετικά από εκείνα στα οποία είναι εκπεφρασμένες οι υποχρεώσεις του,

γ) ποσοστό μέχρι 5% σε επιχειρηματικά κεφάλαια και σε νέα χρηματοοικονομικά προϊόντα.

Η επένδυση του ταμείου επαγγελματικής ασφάλισης σε χρηματοοικονομικά μέσα που εκδίδει η χρηματοδοτούσα επιχείρηση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 5% του συνόλου του χαρτοφυλακίου και όταν η χρηματοδοτούσα επιχείρηση ανήκει σε όμιλο, η επένδυση του ταμείου στις επιχειρήσεις που ανήκουν στον ίδιο όμιλο με τη χρηματοδοτούσα επιχείρηση δεν πρέπει να υπερβαίνει το 10% του χαρτοφυλακίου.»

Άρθρο 14**Ρύθμιση οφειλόμενων εισφορών των Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων**

Οι ασφαλιστικές εισφορές προς το Ταμείο Συντάξεων Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο.), το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., τους οργανισμούς, ταμεία και λογαριασμούς των οποίων οι εισφορές εισπράττονται ή συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., που δεν έχουν καταβληθεί από τις Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις και αφορούν χρονική περίοδο απασχόλησης μέχρι το τέλος του προηγούμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού, εξοφλούνται σε εκατόν είκοσι (120) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, χωρίς υποχρέωση προκαταβολής. Τα ποσά των πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων, λοιπών επιβαρύνσεων, δικαστικών εξόδων, εξόδων και δικαιωμάτων εκτέλεσης που αναλογούν στις παραπάνω εισφορές διαγράφονται.

Για την υπαγωγή στη ρύθμιση αυτή απαιτείται η καταβολή των τρεχουσών εισφορών μέσα στις προβλεπόμενες προθεσμίες, η υποβολή σχετικής αίτησης και η προσκόμιση όλων των απαραίτητων δικαιολογητικών στον αρμόδιο ασφαλιστικό οργανισμό εντός δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του νόμου αυτού. Η πρώτη δόση καταβάλλεται μέχρι το τέλος του έκτου μήνα από την έναρξη ισχύος του νόμου αυτού. Στη ρύθμιση αυτή υπάγονται και όσες Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις έχουν ρυθμίσει τις οφειλές τους με άλλες διατάξεις για

το μέρος της οφειλής που δεν έχει ακόμη καταβληθεί.

Η μη εμπρόθεσμη καταβολή τεσσάρων (4) συνεχόμενων δόσεων ή έξι (6) συνολικών δόσεων, καθώς και η μη καταβολή των τρεχουσών απαιτητών ασφαλιστικών εισφορών συνεπάγεται την αμετάκλητη απώλεια της τμηματικής εξόφλησης των οφειλόμενων εισφορών με τη διάταξη αυτή και την αναβίωση των πρόσθετων τελών και λοιπών προσαυξήσεων.

Σε θέματα που δεν ρυθμίζονται από τις διατάξεις αυτές εφαρμόζονται ως προς το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ. οι διατάξεις των άρθρων 51-55 του ν. 2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'), όπως ισχύουν.

Βεβαίωση ασφαλιστικής ενημερότητας χορηγείται από το Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο. και στις Αγροτικές Συνεταιριστικές Ενώσεις που υπάγονται στην παρούσα ρύθμιση.

Άρθρο 15 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του νόμου αυτού αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, πλην των διατάξεων των άρθρων 1 και 2 οι οποίες αρχίζουν από 1.10.2005.

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Αν. Παπαληγούρας

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ ΚΑΙ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Π. Παναγιωτόπουλος

Αριθμ. 136/3/2005

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του νομοσχεδίου προβλέπονται τα ακόλουθα:

1.α. Εισάγονται νέες ρυθμίσεις σχετικά με την προώθηση της απασχόλησης.

Ειδικότερα:

Επανακαθορίζονται τα χρονικά όρια εργασίας και συγκεκριμένα:

Επαναφέρεται σε ισχύ ο θεσμός της υπερεργασίας [απασχόληση επιπλέον πέντε (5) ώρες εβδομαδιαίως, κατά την κρίση του εργοδότη] για τους εργαζόμενους σε επιχειρήσεις που εφαρμόζουν το συμβατικό ωράριο εργασίας

έως σαράντα (40) ώρες την εβδομάδα.

Αντίστοιχα καταργείται ο θεσμός της ιδιόρρυθμης υπερωριακής απασχόλησης που ισχύει σήμερα [απασχόληση για τρεις (3) ώρες εβδομαδιαίως πέραν του συμβατικού ωραρίου].

Οι κατά τα ανωτέρω ώρες υπερεργασίας αμείβονται με το καταβαλλόμενο ημερομίσθιο προσαυξημένο κατά 25% και δεν συνυπολογίζονται στα επιτρεπόμενα όρια υπερωριακής απασχόλησης. Με το ίδιο ωρομίσθιο αμείβονται και μέχρι εκατόν είκοσι (120) ώρες υπερωρία το χρόνο. Για κάθε ώρα απασχόλησης μετά τη συμπλήρωση των εκατόν είκοσι (120) ωρών υπερωριακής εργασίας, το ωρομίσθιο καταβάλλεται προσαυξημένο κατά 75%.

Εφεξής κάθε ώρα μη νόμιμης υπερωρίας χαρακτηρίζεται ως κατ' εξαίρεση υπερωρία και αμειβεται με το καταβαλλόμενο ημερομίσθιο προσαυξημένο κατά 100%, αντί της αποζημίωσης ίσης με το 250% του καταβαλλόμενου ωρομισθίου που προβλέπεται σήμερα.

β. Επανακαθορίζονται τα θέματα σχετικά με τη διευθέτηση του χρόνου εργασίας και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

Συνιστάται σε κάθε νομό Επιτροπή διευθέτησης με την οριζόμενη συγκρότηση, θητεία και αρμοδιότητες.

γ. Επιβάλλεται η υποχρέωση στους εργοδότες να υποβάλλουν στην αρμόδια υπηρεσία συμπληρωματικούς πίνακες προσωπικού, υπό την οριζόμενη διαδικασία, και στην περίπτωση αλλαγής ή τροποποίησης του ωραρίου ή της οργάνωσης του χρόνου εργασίας.

Επανακαθορίζονται οι ποινές που επιβάλλονται στους εργοδότες που παραβαίνουν τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, ήτοι φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή ύψους 900 ευρώ [αντί φυλάκισης τριών (3) μηνών και χρηματικής ποινής 300 ευρώ που προβλέπονται σήμερα].

Ομοίως, αναπροσαρμόζεται - αυξάνεται το κατώτατο όριο του διοικητικού προστίμου (ήτοι 1.000 ευρώ, αντί των 500 ευρώ που προβλέπονται σήμερα), που επιβάλλεται από το Σώμα Επιθεώρησης Εργασίας (Σ.Ε.Π.Ε.), κατά τις διατάξεις των άρθρων 16 του ν. 2639/1998 και 24 του ν. 2224/1994, σε όσους παραβαίνουν τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας.

δ. Επεκτείνεται η εφαρμογή των διατάξεων της παρ. 23 του άρθρου 4 του ν. 2328/1995, όπως ισχύουν, σχετικά με τον τρόπο καθορισμού των αποδοχών του προσωπικού των επιχειρήσεων - ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών, και στο προσωπικό των συνδρομητικών ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών σταθμών, καθώς και στο προσωπικό των ανωνύμων εταιρειών προμήθειας οπτικοακουστικού υλικού.

Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με το ΕΚ.ΕΠ.ΙΣ., (εφεξής «Εθνικό Κέντρο Πιστοποίησης Συνεχιζόμενης Επαγγελματικής Κατάρτισης») και, μεταξύ άλλων, παρέχεται η εξουσιοδότηση, για το χαρακτηρισμό, με κ.υ.α. της θέσης του Προέδρου του Διοικητικού Συμβουλίου, εκτός από πλήρους και ως αποκλειστικής απασχόλησης.

(άρθρα 1-4)

2. Παρέχεται η δυνατότητα συνέχισης καταβολής της μεταβιβαζόμενης σύνταξης στον επιζώντα σύζυγο (χήρο ή χήρα) και στην περίπτωση που δεν έχει συμπληρώσει το 40^ο έτος της ηλικίας κατά την ημερομηνία του θανάτου. (Με την ισχύουσα νομοθεσία η σύνταξη καταβάλλεται μόνο για μία τριετία και επαναχορηγείται με τη συμπλήρωση του 65ου έτους της ηλικίας).

β) Όταν ο επιζών σύζυγος κατέχει θέση στο δημόσιο

τομέα και έχει τέκνα ανάπηρα ή ανήλικα ή σπουδαστές ή φοιτητές, το μερίδιο της μεταβιβαζόμενης σύνταξης που αναστέλλεται ή περικόπτεται επιμερίζεται στα τέκνα σε ίσα μέρη.

Ποσά που έχουν καταβληθεί με τις προϋποθέσεις αυτές δεν αναζητούνται (άρθρο 5)

3. Παρέχεται η δυνατότητα για μια τριετία στους ασφαλισμένους φορέων κύριας και επικουρικής ασφάλισης αρμοδιότητας του Υπουργείου Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας, πλην του Ο.Γ.Α., να αναγνωρίσουν με εξαγορά μέχρι εκατόν πενήντα (150) ημέρες ασφάλισης, εφόσον στο πρόσωπο τους συντρέχουν σωρευτικά οι εξής προϋποθέσεις:

α) έχουν συμπληρώσει συνολικά 4.350 ημέρες ασφάλισης,

β) έχουν ηλικία άνω των 65 ετών και

γ) δεν δικαιούνται σύνταξη από κανέναν φορέα ασφάλισης ή συνταξιοδότησης. (άρθρο 6)

4. Ρυθμίζονται θέματα αναφορικά με τις οφειλόμενες, μέχρι την ισχύ του υπό ψήφιση νομοσχεδίου, ασφαλιστικές εισφορές και το αγγελιόσημο προς τα Ταμεία Τύπου και Ξενοδοχοπαλλήλων, κατά παραπομπή στο άρθρο 8 του ν. 3232/2004 που ρύθμιζε οφειλές μέχρι τον προηγούμενο μήνα της έναρξης ισχύος του.

Παράλληλα μειώνεται το ποσοστό της προκαταβολής από το 10% στο 5% της συνολικής οφειλής. (άρθρο 7)

5. Οι επιχειρήσεις, εργοδότες και ασφαλισμένοι που επλήγησαν από τις πλημμύρες Ιουλίου και Αυγούστου 2002 και έχουν την επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στους Δήμους Καλλιθέας, Μοσχάτου και Ρέντης, μπορούν να εξοφλήσουν τις ασφαλιστικές τους υποχρεώσεις σε ογδόντα (80) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, χωρίς υποχρέωση προκαταβολής και με διαγραφή των πρόσθετων τελών, προσαυξήσεων, επιβαρύνσεων κ.λπ..

Οι ίδιες ρυθμίσεις ισχύουν και για τους πλημμυροπαθείς (πλημμύρες 24-26 Ιανουαρίου 2003) των Δήμων Μαραθώνα, Ν. Μάρκης και των Κοινοτήτων Αγ. Κωνσταντίνου, Καλάμου, Κουβαρά, Μαλακάσας, Μαρκοπούλου, Ωρωπού, Ν. Παλατιών, Σκάλας Ωρωπού, Ωρωπού.

(άρθρο 8)

6. Οι ασφαλιστικές εισφορές προς το Ταμείο Συντάξεων Επικουρικής Ασφάλισης Προσωπικού Γεωργικών Συνεταιριστικών Οργανώσεων (Τ.Σ.Ε.Α.Π.Γ.Σ.Ο.), το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., τους οργανισμούς, ταμεία και λογαριασμούς των οποίων οι εισφορές εισπράττονται ή συνεισπράττονται από το Ι.Κ.Α.-Ε.Τ.Α.Μ., που δεν έχουν καταβληθεί από τις Αγροτικές Συνεταιριστικές Οργανώσεις και αφορούν χρονική περίοδο απασχόλησης μέχρι το τέλος του προηγούμενου μήνα από την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, εξοφλούνται σε εκατόν είκοσι (120) ισόποσες μηνιαίες δόσεις, χωρίς υποχρέωση προκαταβολής και με διαγραφή των τελών, προσαυξήσεων, λοιπών επιβαρύνσεων, δικαστικών εξόδων, εξόδων και δικαιωμάτων εκτέλεσης που αναλογούν στις παραπάνω εισφορές. (άρθρο 9)

7. Προβλέπεται ότι ο χρόνος απασχόλησης στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος που παρασχέθηκε με οποιαδήποτε ειδικότητα μέχρι 31.12.1982, να θεωρηθεί ως χρόνος ασφάλισης στα βαρέα και ανθυγιεινά επαγγέλματα εφόσον:

α) Πριν το έτος 1983 ο ασφαλισμένος είχε υπαχθεί στη μικτή ασφάλιση του Ι.Κ.Α. και από 1.1.1983 και εντεύθεν υπήχθη στην ασφάλιση του Κανονισμού βαρέων και ανθυγιεινών.

β) Ο ασφαλισμένος να αποδεχθεί την καταβολή συμπληρωματικής εισφοράς 3,60% επί του 25πλάσιου του ημερομισθίου του ανειδίκευτου εργάτη για κάθε μήνα που αναγνωρίζεται.

Σε κάθε περίπτωση ο αναγνωριζόμενος χρόνος ασφάλισης δεν μπορεί να υπερβεί τον απαιτούμενο για τη συμπλήρωση των προϋποθέσεων συνταξιοδότησης, λόγω γήρατος. (άρθρο 10)

8. Τροποποιούνται, επί το ευνοϊκότερον για τους ασφαλισμένους, οι διατάξεις των παραγράφων 9 και 10 του άρθρου 61 του ν.2676/1999 (ΦΕΚ 1 Α'). Συγκεκριμένα:

α) Η σύνταξη καταβάλλεται άμεσα από την ημερομηνία που ορίζουν οι καταστατικές διατάξεις, αν το οφειλόμενο ποσό δεν είναι μεγαλύτερο των είκοσι (20) μηνιαίων συντάξεων κατώτατων ορίων, όπως αυτά ισχύουν κάθε φορά για καθέναν ασφαλιστικό οργανισμό (αντί 10 μηνιαίων συντάξεων που είναι σήμερα).

β) Τα ανωτέρω ποσά οφειλής προσαυξημένα με πρόσθετα τέλη συμψηφίζονται ή παρακρατούνται από τα ποσά των συντάξεων σε ίσες μηνιαίες δόσεις που δεν μπορεί να είναι περισσότερες των σαράντα (40), αντί των είκοσι (20) που είναι σήμερα. (άρθρο 11)

9.α) Παρατείνονται μέχρι το τέλος του τρίτου μήνα από τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νομοσχεδίου οι ρυθμίσεις της παρ. 13 του άρθρου 17 του ν. 3144/2003, όπως ισχύουν, που αφορούν διευκολύνσεις στην εξόφληση οφειλόμενων εισφορών στους ασφαλιστικούς οργανισμούς κύριας ασφάλισης αυτοαπασχολούμενων και ελευθέρων επαγγελματιών. Παράλληλα, για όσους επιλέξουν την εξόφληση σε δόσεις μειώνεται το ποσοστό προκαταβολής από το 10% που είναι σήμερα στο 5%.

β) Αυξάνονται από σαράντα οκτώ (48) σε ογδόντα (80) οι δόσεις για εξόφληση ασφαλιστικών εισφορών των επιχειρήσεων, εργοδοτών ή ασφαλισμένων με επαγγελματική εγκατάσταση ή δραστηριότητα στις περιοχές του Νομού Λευκάδας και των Δήμων Κεκροπίας και Ανακτορίου του Νομού Αιτωλοακαρνανίας, καθώς και του Δήμου Πρέβεζας. (άρθρο 12)

10. Ποσά συντάξεων του Ο.Γ.Α. που καταβλήθηκαν αχρεωστήτως σε προσωρινά ανάπηρους και ανάγονται στο χρονικό διάστημα από 1.1.2000 μέχρι 30.6.2001 δεν αναζητούνται. (άρθρο 13)

11. Τροποποιούνται υφιστάμενες ρυθμίσεις σχετικά με την τοποθέτηση των αποθεματικών των Ταμείων Επαγγελματικής Ασφάλισης (Ν.Π.Ι.Δ που δεν επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό). (άρθρο 14)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του προϋπολογισμού των φορέων κύριας πλην Ο.Γ.Α. και επικουρικής ασφάλισης (Ν.Π.Δ.Δ επιχορηγούμενα στο σύνολο τους σχεδόν από το Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 25.700.000 ευρώ περίπου (21.100.000 ευρώ για τους φορείς κύριας ασφάλισης πλην Ο.Γ.Α. και 4.600.000 ευρώ για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης) από τη συνέχιση καταβολής της σύνταξης στον επιζώντα σύζυγο, τον επιμερισμό στα τέκνα του ανασταλέντος μεριδίου του επιζώντος και τη νομιμοποίηση καταβληθέντων μεριδίων. (άρθρο 5)

2. Ετήσια δαπάνη από τη δυνατότητα θεμελίωσης δικαιώματος και άμεσης καταβολής σύνταξης ασφαλισμέ-

νων με λιγότερα, μέχρι 150 ένησημα, των απαιτούμενων. Το ύψος της δαπάνης αυτής εξαρτάται από τον αριθμό των ασφαλισμένων που θα κάνουν χρήση του παρεχόμενου δικαιώματος.

Εκτιμάται, πάντως, ότι δεν θα υπερβεί το ποσό των 31.000.000 ευρώ.

4. Το ποσό της εξαγοράς των 150 ημερομισθίων αντισταθμίζει σύνταξη δύο (2) μόνο μηνών. (άρθρο 6)

3. Ετήσια δαπάνη από την υπαγωγή στα βαρέα και ανθυγιεινά του χρόνου ασφάλισης που διανύθηκε σε εργασίες ή ειδικότητες, που δεν συμπεριλαμβάνονται σε αυτά, στην Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος και την επίσπευση μέχρι πέντε (5) έτη του χρόνου έναρξης συνταξιοδότησης. Το ύψος της δαπάνης αυτής συναρτάται με τον αριθμό των ασφαλισμένων που θα κάνουν χρήση του ευεργετήματος. Εκτιμάται ότι δεν θα υπερβεί το ποσό του 1.000.000 ευρώ. (άρθρο 10)

4. Δαπάνη από την ευνοϊκή για τους ασφαλισμένους ρύθμιση για άμεση καταβολή της σύνταξης. (άρθρο 11)

5. Υστέρηση και απώλεια εσόδων από τις ευνοϊκές ρυθμίσεις εξόφλησης εισφορών σε δόσεις και τη διαγραφή των προσαυξήσεων, τελών, επιβαρύνσεων κ.λπ., αντίστοιχα, που αντισταθμίζονται εν μέρει από τη διασφάλιση της είσπραξης τους. (άρθρα 7, 8, 9, 12)

6. Ετήσια απώλεια εσόδων από εισφορές, λόγω περιορισμού του ποσού της ωριαίας αποζημίωσης για υπερωριακή εργασία. (άρθρο 1)

Β. Επί του προϋπολογισμού του Ο.Γ.Α. (τα ελλείμματά του καλύπτονται αποκλειστικά από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Νομιμοποίηση δαπάνης ύψους 1.140.000 ευρώ από τη μη αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθεισών συντάξεων σε προσωρινά αναπήρους. (άρθρο 13)

2. Αποτροπή δαπάνης από τη μη καταβολή σύνταξης σε άπορους ανασφάλιστους υπερήλικες που θα συνταξιοδοτηθούν κατά το άρθρο 6 του νομοσχεδίου.

Η αποτροπή αυτή κατ' άτομο εκτιμάται σε 3.080 ευρώ ετησίως. (άρθρο 6)

Γ. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 10.000 ευρώ περίπου, από την καταβολή αποζημίωσης για τα μέλη των επιτροπών διεύθυνσης εργασίας. (άρθρο 2)

2. Εξοικονόμηση δαπάνης, μη σημαντική, από τον περιορισμό της ωριαίας αποζημίωσης για υπερωριακή εργασία των απασχολούμενων στο Δημόσιο με σχέση εργασίας ορισμένου χρόνου. (άρθρο 1)

3. Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από:

α) Την αναπροσαρμογή - αύξηση του κατώτατου ορίου του διοικητικού προστίμου που επιβάλλεται από το Σ.Ε.Π.Ε. στους παραβαίνοντες τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 16 του ν. 2639/1998 και 24 του ν. 2224/1994, η οποία εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα. (άρθρο 3 παρ. 3)

β) Τον επανακαθορισμό των ποινικών κυρώσεων που επιβάλλονται στους εργοδότες που παραβαίνουν τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, η οποία εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα. (άρθρο 3 παρ. 2 και 3)

Δ. Επί του Προϋπολογισμού του Τ.Α.Χ.Δ.Ι.Κ. και των λοιπών αναφερόμενων στην παρ. 2 του άρθρου 4 του ν.663/1977 φορέων

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από τον επανακαθορισμό των ποινικών κυρώσεων που επιβάλλονται στους εργοδότες που παραβαίνουν τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, η οποία εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα. (άρθρο 3 παρ. 2 και 3)

Ε. Επί του Ειδικού Λογαριασμού «Ανώτατο Συμβούλιο Εργασίας»

Ενδεχόμενη αύξηση εσόδων από την αναπροσαρμογή - αύξηση του κατώτατου ορίου του διοικητικού προστίμου που επιβάλλεται από το Σ.Ε.Π.Ε. στους παραβαίνοντες τις διατάξεις της εργατικής νομοθεσίας, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 16 του ν. 2639/1998 και 24 του ν. 2224/1994, η οποία εξαρτάται από πραγματικά γεγονότα. (άρθρο 3 παρ. 3)

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2005

Η Γενική Διευθύντρια
α.α.

Βασίλειος Λέτσιος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Ρυθμίσεις για την προώθηση της απασχόλησης, την ενίσχυση της κοινωνικής συνοχής και άλλες διατάξεις»

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του προϋπολογισμού των φορέων κύριας πλην Ο.Γ.Α. και επικουρικής ασφάλισης (Ν.Π.Δ.Δ. επιγορηγόμενα στο σύνολο τους σχεδόν από το Κρατικό Προϋπολογισμό)

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 25.700.000 ευρώ περίπου (21.100.000 ευρώ για τους φορείς κύριας ασφάλισης πλην Ο.Γ.Α. και 4.600.000 ευρώ για τους φορείς επικουρικής ασφάλισης) από τη συνέχιση καταβολής της σύνταξης στον επιζώντα σύζυγο, τον επιμερισμό στα τέκνα του ανασταλέντος μεριδίου του επιζώντος και τη νομιμοποίηση καταβληθέντων μεριδίων. (άρθρο 5)

2. Ετήσια δαπάνη από τη δυνατότητα θεμελίωσης δικαιώματος και άμεσης καταβολής σύνταξης ασφαλισμένων με λιγότερα, μέχρι εκατόν πενήντα (150) ένησημα, των απαιτούμενων. Το ύψος της δαπάνης αυτής εξαρτάται από τον αριθμό των ασφαλισμένων που θα κάνουν χρήση του παρεχόμενου δικαιώματος.

Εκτιμάται, πάντως, ότι δεν θα υπερβεί το ποσό των 31.000.000 ευρώ. Το ποσό της εξαγοράς των εκατόν πενήντα (150) ημερομισθίων αντισταθμίζει σύνταξη δύο (2) μόνο μηνών. (άρθρο 6)

3. Ετήσια δαπάνη από την υπαγωγή στα βαρέα και ανθυγιεινά του χρόνου ασφάλισης που διανύθηκε σε εργασίες ή ειδικότητες που δεν συμπεριλαμβάνονται σε αυτά, στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη Περάματος και την επίσπευση μέχρι πέντε (5) έτη του χρόνου έναρξης συνταξιοδότησης. Το ύψος της δαπάνης αυτής συναρτάται με τον αριθμό των ασφαλισμένων που θα κάνουν χρήση του ευεργετήματος. Εκτιμάται ότι δεν θα υπερβεί το ποσό του 1.000.000 ευρώ. (άρθρο 10)

4. Δαπάνη από την ευνοϊκή για τους ασφαλισμένους ρύθμιση για άμεση καταβολή της σύνταξης. (άρθρο 11)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από τις πιστώσεις των προϋπολογισμών των ανωτέρω φορέων.

5. Υστέρηση και απώλεια εσόδων από τις ευνοϊκές ρυθμίσεις εξόφλησης εισφορών σε δόσεις και τη διαγραφή των προσαυξήσεων, τελών, επιβαρύνσεων κ.λπ., αντίστοιχα, που αντισταθμίζονται εν μέρει από την διασφάλιση της είσπραξης τους. (άρθρα 7, 8, 9, 12)

6. Ετήσια απώλεια εσόδων από εισφορές, λόγω περιορισμού του ποσού της ωριαίας αποζημίωσης για υπερωριακή εργασία. (άρθρο 1)

Οι εν λόγω απώλειες εσόδων θα αναπληρώνονται από άλλες πηγές εσόδων των προϋπολογισμών των ανωτέρω φορέων.

Β. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

Ετήσια δαπάνη ύψους 10.000 ευρώ περίπου, από την καταβολή αποζημίωσης για τα μέλη των επιτροπών διευθέτησης εργασίας. (άρθρο 2)

Η ανωτέρω δαπάνη θα καλύπτεται από τις πιστώσεις του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 15 Ιουλίου 2005

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

Γ. Αλογοσκούφης

Π. Παναγιωτόπουλος